Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

P.M.R.

Scânteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXII Nr. 2641 | Marți 21 Aprilie 1953 | 4 PAGINI - 20 BANI

În interiorul ziarului:

I. Bărbulescu — Luptăm pentru întărirea disciplinei financiare (pag. 2-a).

TRIBUNA AGITATORULUI: M. Nicolae — Să popularizăm larg proiectul statutului gospodăriei colective! (pag. 2-a).

O imagine a realizărilor poporului muncitor cehoslovac — *Expoziția „Republica Cehoslovacă construește socialismul"* (pag. 2-a).

Pentru terminarea la timp a însămânțărilor! (pag. 2-a).

DIN EXPERIENȚA P.C.U.S.: L. Slepov — Munca colectivă — principiul cel mai înalt al conducerii de partid *(După ziarul PRAVDA)* (pag. 3-a).

P. David — „Cursa Scânteii" — un succes al ciclismului din țara noastră (pag. 3-a).

Fapte diverse din lumea capitalistă (pag. 3-a).

Alegerea femeilor pentru Adunările Delegatelor care vor activa pe lângă sfaturile populare (pag. 3-a).

O strălucită victorie a sportivilor sovietici (pag. 4-a).

Declarația generalului Li San Ciu (pag. 4-a).

Apelul Uniunii patriotice din Birmania adresat popoarelor lumii (pag. 4-a).

Rezultatul alegerilor din Japonia (pag. 4-a).

Un bilanț al muncii pașnice creatoare

Poporul nostru muncitor — în plină întrecere socialistă și patriotică în cinstea zilei de 1 Mai — a aflat cu îndreptățită mândrie rezultatele îndeplinirii planului de stat pentru dezvoltarea economiei naționale pe trimestrul I 1953, cuprinse în Comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al R.P.R.

Cifrele și datele Comunicatului oglindesc hotărîrea de neclintit cu care milioanele de oameni ai muncii din țara noastră luptă în acest an hotărîtor al planului cincinal pentru a înfăptui lozinca partidului: „Cincinalul în 4 ani"; ele vorbesc despre întărirea continuă a statului nostru democrat-popular, înfățișează tabloul economiei noastre de pace, economie înfloritoare și în necontenit avânt, economie care nu cunoaște crize și se dezvoltă în interesul asigurării satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale ale celor ce muncesc. Comunicatul este o nouă expresie a imensei superiorități a economiei socialiste planificate asupra sistemului capitalist măcinat de boli de nevindecat.

Așa cum arată Comunicatul, în trimestrul I al anului 1953 planul producției globale industriale a fost îndeplinit, pe ansamblul industriei, în proporție de 101,1%. În cursul acestui trimestru, sarcinile de plan au fost depășite într'o serie de ramuri industriale — la energie electrică, cărbune, țevi de oțel, plumb, cupru, zinc, motoare Diesel, motoare electrice, generatori și transformatori electrici, troliu de foraj, strunguri paralele, perforatoare și ciocane de abataj, rulmenți, etc. Agricultura a primit mai multe tractoare și secerători-legători cu tracțiune mecanică decât prevederile planului; șantierele patriei au primit deasemenea peste plan mai multe concasoare și betoniere. Succesele înțeleptei politici leninist-staliniste de industrializare socialistă a țării se oglindesc în faptul că pe **întreaga industrie socialistă, producția globală a crescut în acest trimestru cu 23,1% în comparație cu aceeași perioadă a anului 1952, iar productivitatea muncii în industrie a crescut cu 10,3%.**

O importanță deosebită are faptul că minerii patriei noastre, răspunzând cu cinste grijii și dragostei partidului și guvernului și depunând în acest trimestru eforturi deosebite pentru mai buna folosire a tehnicii noi și aplicarea metodelor înaintate de muncă, au reușit pentru prima oară să depășească planul la producția de cărbune; la fel muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii ceferiști — detașament combativ, harnic și de nădejde al clasei muncitoare — și-au depășit planul de transporturi de mărfuri pe căile ferate cu 1,4%, realizările lor sporind cu 14,5% față de perioada corespunzătoare a anului trecut. În acest trimestru calitatea producției industriale a continuat să se îmbunătățească.

Patria noastră este, în tot mai mare măsură, un imens șantier de construcție pașnică. În trimestrul I al acestui an au intrat în funcțiune noi și noi construcții ca: hidrocentrala Moroeni, Stația Centrală de Concasare în zona Canalului Dunăre-Marea Neagră, o stație de dezbenzinare, o instalație de cianurație, conducte de transportat țiței, o stație de sortare a minereurilor, un mare atelier pentru producerea de sape cu role și pompe de adâncime, etc. Lucrările marilor construcții ale păcii și socialismului continuă cu succes, însemnate depășiri de plan realizându-se pe șantierele Canalului Dunăre-Marea Neagră. S'au început lucrările pregătitoare în vederea construirii metroului din București. O mare amploare au luat construcțiile ce vor servi manifestărilor din cadrul Festivalului Mondial al Tineretului.

Comunicatul oglindește rezultatele dobândite în lupta pentru făurirea unei agriculturi înaintate, pentru o recoltă îmbelșugată. În acest trimestru a crescut și s'a întărit sectorul socialist în agricultură — suprafața arabilă a gospodăriilor de stat, a gospodăriilor anexe, a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor reprezentând 23% din suprafața arabilă a țării. Numărul gospodăriilor agricole colective și al întovărășirilor s'a ridicat la aproape 4000. Ca urmare a faptului că în acest an agricultura noastră este mai bine înzestrată cu mașini și unelte agricole, campania agricolă se desfășoară în condiții mai bune decât în 1952.

Însemnatele succese pe care le redau cifrele Comunicatului arată cu putere dezvoltarea furtunoasă a forțelor de producție din țara noastră, ritmul rapid în care pășim pe calea socialismului și a bunei-stări. La baza acestui ritm rapid stă ajutorul frățesc, de prim rang din punct de vedere tehnic pe care îl acordă țării noastre, ca și celorlalte țări de democrație populară, marea Uniune Sovietică, stau relațiile de tip nou, stalinist, statornicite în sânul lagărului păcii și socialismului — relații caracterizate prin dorința sinceră de într'ajutorare reciprocă în vederea realizării unui avânt economic general.

În țara noastră, pe măsura dezvoltării formațiunii socialiste a economiei, legea economică fundamentală a socialismului își lărgește tot mai mult câmpul de acțiune, creșterea și perfecționarea neîncetată a producției socialiste pe baza tehnicii înaintate fiind mijlocul pentru asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale celor ce muncesc. Ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii este ilustrată de faptul că în primele trei luni ale acestui an s'au produs, peste plan, importante cantități de produse destinate consumului. Deși în acest trimestru aprovizionarea cu legume, zarzavaturi și fructe nu a fost satisfăcătoare din cauza compromiterii parțiale a recoltei în 1952, populația dela orașe și din centrele muncitorești a primit prin comerțul de stat și cooperatist, față de nivelul atins în trimestrul I al anului trecut, cu 33% mai multă pâine, cu 17% mai mult zahăr, cu 30% mai multe grăsimi, cu 89% mai multe paste făinoase, cu 102% mai multe preparate de carne, cu 78% mai multe țesături de lână, cu 49% mai multă încălțăminte, etc. În acest trimestru cu toate că planul Ministerului Industriei Cărnii, Peștelui și Laptelui nu a fost realizat în întregime, producția de carne a crescut față de perioada corespunzătoare a anului trecut în proporție de 164%. Populația rurală a primit în această perioadă, prin unitățile comerțului cooperatist, cu 61% mai multe confecții, cu 24% mai multă încălțăminte, cu 116% mai multe paste făinoase, mai mult peste proaspăt, marmeladă, produse zaharoase, orez, tutun, țigări, etc.

Succesele economiei noastre — ca și a celorlalte țări din lagărul păcii și socialismului — apar într'un puternic contrast cu situația din țările capitaliste unde cursa nebunească a înarmărilor sugrumă producția civilă, adâncind fără încetare lipsurile și suferințele maselor largi. În Franța, de pildă, producția industriei textile a scăzut, în 1952, cu 10%, a industriei de pielărie cu 12%, producția de grăsimi cu 12%. În Italia, după cum relatează ziarul „Lettere ai lavoratori", industria de țesături lucrează cu numai 70% din capacitatea sa normală. Perspective tot mai întunecate stau în fața economiei țărilor capitaliste. Însuși ziarul reacționar „Times" este nevoit să recunoască în articolul intitulat „Nevoile economice ale Europei" că: „economia Europei vestice a **stagnat** în ultimele 18 luni".

Comunicatul asupra îndeplinirii planului de stat pe primul trimestru al anului 1953 răsună ca un puternic mesaj de pace. El oglindește orientarea economiei noastre către producția de pace, este o expresie a politicii statului nostru care îndreaptă toate forțele economiei noastre către ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului muncitor.

Partidul nostru, învățându-ne că lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat este cea mai importantă contribuție pe care o putem aduce cauzei întăririi păcii, cere oamenilor muncii să dezvolte mai departe succesele obținute, să-și intensifice eforturile pentru lichidarea lipsurilor semnalate pe primul trimestru. Înfățișând succesele dobândite, Comunicatul arată că într'o serie de ramuri — ca industria petrolului, industria lemnului, hârtiei și celulozei, industria alimentară, etc. — sarcinile de plan nu au fost realizate în întregime. Deasemenea în acest trimestru, unele ministere, deși și-au depășit planul producției globale, totuși nu și-au realizat în întregime sarcinile de plan la anumite sortimente.

Popularizând larg realizările de până acum, organizațiile de partid și cele sindicale au datoria să îndrume și să stimuleze necontenit lupta oamenilor muncii în întrecerea socialistă, pentru învingerea greutăților ce le mai stau în cale, pentru creșterea producției și productivității muncii, pentru îmbunătățirea calității produselor, realizarea de cât mai însemnate economii și reducerea prețului de cost, pentru descoperirea și punerea în slujba îndeplinirii cincinalului cu un an mai devreme a marilor rezerve interne existente în întreprinderile noastre. Colectivele din ramurile care nu și-au îndeplinit în întregime prevederile de plan trebue să soccotească drept o datorie de cinste de a recupera rămânerea în urmă, de a se alinia în rândul colectivelor fruntașe, — cheia succesului în lupta pentru plan fiind extinderea sistematică, în fiecare întreprindere, la fiecare loc de muncă, a metodelor înaintate de lucru, ridicarea necontenită a nivelului cultural-tehnic al muncitorilor, realizarea unui nou și puternic avânt al întrecerii socialiste și al mișcării stahanoviste.

Datoria organizațiilor de partid, a celor sindicale precum și a conducerilor administrative este de a lupta pentru realizarea ritmică și întocmai a planului. În acest scop, organizațiile de partid trebuie să desfășoare în masse o puternică muncă politică, stimulând activitatea lor creatoare, antrenându-le în întrecerea socialistă. Totodată, organizațiile de partid și sindicale trebue să țină mereu treaz vigilența revoluționară a maselor pentru a preîntâmpina orice încercare a dușmanului de clasă de a dăuna dezvoltării economiei naționale.

Mândri de succesele obținute pe primul trimestru, să dăm un și mai puternic avânt întrecerii socialiste, pentru a întâmpina ziua de 1 Mai cu noi victorii în lupta pentru îndeplinirea planului pe 1953, pentru realizarea cincinalului în 4 ani, pentru pace și o viață tot mai îndestulată.

Să întâmpinăm Congresul fruntașilor din gospodăriile colective cu noi succese în întrecerea socialistă!

★ ★ ★

Și-au îndeplinit angajamentele luate

BAIA MARE (dela redacția ziarului „Pentru Socialism"). Membrii gospodăriilor colective din regiunea Baia Mare se pregătesc intens în vederea întâmpinării cu cât mai multe succese a Congresului fruntașilor din gospodăriile colective. Desfășurând larg întrecerea socialistă și având în frunte pe comuniști, ei luptă pentru terminarea cât mai grabnică a însămânțărilor de primăvară.

Datorită muncii politice duse de organizația de bază și a organizării temeinice a întrecerii socialiste pe brigăzi, echipe și individual, colectiviștii din Turulung, raionul Ouaș, și-au îndeplinit înainte de termen angajamentele luate în cinstea Congresului. Ei au terminat cu 3 zile mai devreme decât se angajaseră însămânțările de primăvară.

Întrecerea pe brigăzi a fost câștigată de brigada a doua condusă de Gorzo Vasile. Brigada aceasta care a avut în plan să însămânțeze 81 ha. de teren cu diferite culturi, a terminat în întregime însămânțările încă din ziua de 10 Aprilie. Echipa întâia din această brigadă este fruntașă. Membrii echipei în frunte cu șeful de echipă Ghendel Anton au depășit zilnic norma cu 30%. Tot în fruntea întrecerii se află și colectiviștii din brigada întâia, care au dat o atenție deosebită aplicării agrominimului. S'au evidențiat din această brigadă colectiviștii Bauer Mihai, Gengh Petru și alții. În gospodăria colectivă din Turulung au fost însămânțate 42,90 hectare cu ovăz, 3,50 ha. orz, 24,06 ha. floarea soarelui, 97 ha. porumb, 15,30 ha. cartofi, 19,40 ha. mazăre, 1,50 ha. in și altele. Au fost deasemenea însămânțate 8,50 ha. cu legume și zarzavaturi.

Cei mai vrednici colectiviști aleși delegați la conferința raională

Membrii gospodăriei agricole colective „Brazdă Nouă" din comuna Apoldul de Sus, regiunea Hunedoara, călăuziți de prevederile statutului model al gospodăriei colective și folosind experiența colhoznicilor sovietici au dezvoltat multilateral producția gospodăriei lor colective. Alături de cultura plantelor de câmp, ramura principală de producție, gospodăria are ferme cu 626 oi, 24 vaci de lapte, 23 scroafe de prăsilă și o stupină cu 40 de stupi. În vara anului trecut, s'a realizat dela 25 stupi o producție totală de 1.800 kg. miere. Numai dela stupul nr. 20 s'a obținut o producție record pe țară de 166 kg. miere.

Cu prilejul adunării generale în cadrul căreia colectiviștii din comuna Apoldul de Sus au dezbătut proiectul noului statut model al gospodăriei colective și și-au ales delegații la conferința raională, s'au scos în evidență succesele obținute în cei 3 ani de muncă în colectiv, s'a analizat în mod critic și autocritic felul cum au fost respectate prevederile vechiului statut model și s'au făcut propuneri pentru îmbunătățirea noului statut.

Au luat cuvântul tov. Nicolae Jitaru, președintele gospodăriei, colectivistul fruntaș Gheorghe Luca și alții.

— În viața noastră — a spus colectivistul fruntaș Gheorghe Albu — proiectul noului statut are o mare însemnătate. Respectând prevederile lui, noi vom reuși să creștem mereu avutul nostru comun, să dovedim și celorlalți țărani muncitori din comună că numai în gospodăria colectivă pot să ducă și ei o viață mai bună.

Colectiviștii din Apoldul de Sus au ales apoi pe cei mai vrednici dintre ei delegați la conferința raională. Astfel au fost aleși Nicolae Jitaru, președintele gospodăriei colective, Ion Bebeșelea, responsabilul fermei de oi, apicultorul fruntaș Ivan Ion și colectiviștii fruntași Gheorghe Albu, Ana Solomon și Martin Righer.

(Agerpres)

Aplicarea metodelor agrotehnice la cultura cartofilor

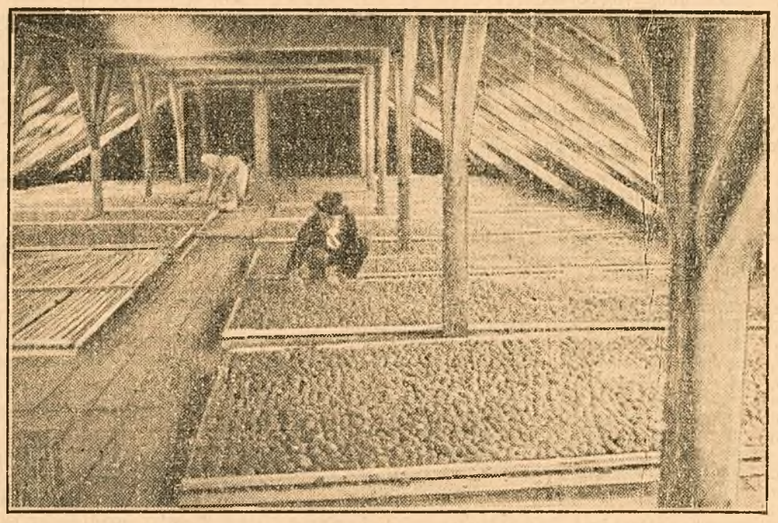

Metodele agrotehnice înaintate se aplică pe o scară tot mai largă în gospodăriile agricole colective din țara noastră. În felul acesta, colectiviștii culeg an de an recolte tot mai sporite. O deosebită atenție acordă aplicării metodelor agrotehnice, membrii gospodăriei agricole colective din comuna Borș, regiunea Oradea. Una din principalele metode agrotehnice pe care colectiviștii din Borș o folosesc este larovizarea cartofilor. Prin larovizare se grăbește formarea tuberculilor de cartofi și se mărește simțitor recolta.

In anul acesta ei au larovizat o cantitate de 5000 kg. cartofi pe care l-au și plantat pe terenul gospodăriei destinat acestei culturi.

In clișeu: Cartofii puși la larovizat într'o încăpere special amenajată la gospodăria colectivă din Borș.

Succesele membrilor gospodăriei colective „Timpuri Noi"

(Dela corespondentul nostru). — Gospodăria colectivă „Timpuri Noi" din comuna Belitori, raionul Roșiorii de Vede, a luat ființă în anul 1949. La început ea cuprindea un număr de 73 familii de țărani muncitori și un inventar neînsemnat. În cei 4 ani care s'au scurs dela înființare, gospodăria colectivă s'a întărit și s'a dezvoltat multilateral. An de an a crescut numărul colectiviștilor, ajungând astăzi la 142 familii.

Înfruntând cu pricepere seceta care s'a abătut anul trecut prin partea locului, colectiviștii din Belitori, prin aplicarea regulilor agrotehnice prevăzute de agrominim, au recoltat 2058 kg. ovăz la ha., 1747 kg. orz la ha., peste 1400 kg. mazăre la ha. și 1410 kg. grâu la ha., în timp ce țărani cu gospodării mici și mijlocii ca Florea Burtan, Alexandru Neagu, Dumitru Șerban și alții au cules abia câte 500—600 kg. grâu la ha.

Totodată, colectiviștii din Belitori au creat o fermă cu 220 oi, o crescătorie de porci cu 14 scroafe fătătoare, o crescătorie de păsări, o stupină cu 46 stupi, etc.

Vestea tinerii primului Congres al fruntașilor din gospodăriile agricole colective, precum și apariția în presă a proiectului noului statut model al gospodăriei colective a însuflețit și mai mult pe colectiviștii din Belitori. Muncind în întrecere socialistă, ei au izbutit ca în ziua de 14 Aprilie să termine însămânțările din epoca II-a, pregătind totodată și cele 49 ha. teren care urmează să fie însămânțate cu bumbac. La realizarea acestor succese au dat o contribuție prețioasă colectiviștii fruntași ca Ștefan Cojocaru, Cosmoiu Costică, Florea Moncea, Marin Știrbu, Niculae Scăunașu și alții.

În ședința care a avut loc cu prilejul prelucrării proiectului noului statut model al gospodăriei colective, adunarea generală a ales ca delegați la conferința raională pe cei mai buni dintre colectiviști. Au fost aleși brigadierul Ștefan Cazacu, socotitorul Marin Știrbu, șefa de echipă Niculina Scăunașu și alții.

Patru noi gospodării colective în regiunea Iași

În regiunea Iași crește numărul țăranilor muncitori cu gospodării mici și mijlocii care, dornici să-și făurească o viață îmbelșugată pășesc pe drumul nou al gospodăriei agricole colective. În cinstea Congresului fruntașilor din gospodăriile agricole colective, în ultimele două săptămâni în această regiune au luat ființă 4 noi gospodării colective.

În satul Mircești din comuna Tăcuta, 21 familii de țărani muncitori cu gospodării mici și mijlocii s'au unit de bunăvoie în gospodăria colectivă „16 Februarie 1933", iar în satul Botoala, comuna Donești, 17 familii de țărani muncitori au format o gospodărie colectivă.

Deasemenea, în satul Ipatele, comuna Negrești, 32 de familii de țărani muncitori și-au unit cele peste 120 ha. pământ pentru a le munci în comun în gospodăria colectivă. Membrii acestei gospodării au adus ca bun obștesc 25 boi, 14 care, 12 pluguri și altele. Viața nouă începe să răsară și în satul Zăpodeni, raionul Vaslui, unde 30 familii de țărani muncitori, urmând îndemnul partidului, au pus bazele gospodăriei agricole colective „1 Mai".

(Agerpres)

Metode noi de foraj în industria petroliferă sovietică

De curând ziarul „Pravda" a publicat sub semnătura maistrului de foraj R. Allalarov dela trestul „Tuimazaburnefti" un articol despre o nouă metodă de foraj a sondelor de petrol. Publicăm mai jos textul prescurtat al articolului.

O sarcină de cinste stă în fața petroliștilor sovietici. În decursul celui de al cincilea plan cincinal producția de țiței a țării trebue să crească cu 85%. Pentru a face față cu succes acestei sarcini trebue să perfecționăm fără încetare producția, tehnologia ei, să găsim și să folosim cu pricepere rezervele.

De curând brigada noastră a terminat cu 20 de zile înainte de termen forajul unei sonde de petrol de 1630 metri adâncime, a doua în cursul acestui an. Viteza comercială de foraj a depășit 1000 m. granic pe lună față de 700 m. cât prevede norma. Până acum noi nu reușisem încă să atingem indici atât de ridicați în condiții de iarnă. Succesul obținut la săparea acestei sonde, cât și a celor precedente, se datorește folosirii tehnologici noi de foraj — a spălării în talpă cu apă curată în locul noroiului de sapă. Această tehnologie a fost aplicată pentru prima oară anul trecut la schela noastră petroliferă din Tuimaza. În scurt timp au început să lucreze după noua tehnologie toate brigăzile de foraj ale trestului „Tuimazaburnefti", precum și mulți sondori din Tataria, din regiunea Cuibișev și din alte raioane ale celui de „Al doilea Bacu".

Până acum instrucțiunile tehnologice ale Ministerului Industriei Petrolului, stabilite pe baza experienței regiunilor din Sud, ținându-se seama de posibilitățile pe care le oferea tehnica dinainte de război, impuneau fără rezerve săparea tuturor sondelor cu noroi de sapă de foarte bună calitate. Apa era socotită a fi un dușman al forajului. Totuși situația geologică a zăcămintelor de petrol din Răsărit permite forajul sondelor fără noroi de sapă, ci cu apă. Sondele se sapă la noi în cea mai mare parte în terenuri tari. Aici nu există primejdia unor dărâmături și mocniri.

Astăzi noi săpăm cu circulație de apă curată aproape 90% din puțul sondei.

Forajul după noua tehnologie, creat pe baza regimurilor intensive de foraj, este deosebit de avantajos și are perspective foarte mari. Datorită faptului că apa are o vâscozitate mai mică decât noroiul de sapă, ea întâmpină o rezistență mai redusă în garnitura de săpat, în sondă și în pompe. În felul acesta, cu o cheltuială de energie egală cu aceea cheltuită la forajul cu noroi, prin turbobur trece pe secundă mai mult fluid de circulație. Pe seama acestei creșteri a debitului de circulație se mărește puterea de fund a turboburului, iar viteza mecanică de foraj crește cu 73%.

Apa nu conține aproape deloc nisip și particole de teren săpat, care uzează foarte mult elementele active ale utilajului. Durata de funcționare a turboburului între două reparații s'a mărit. În perioada între două reparații acum se sapă cu 77% mai mult ca înainte. S'a redus aproape la jumătate consumul pieselor de schimb pentru pompe.

Săpând cu circulație de apă, prețul de cost al metrului forat s'a redus cu peste 35 de ruble. Ținând seama de faptul că trestul „Tuimazaburnefti" are de săpat anul acesta sute de mii de metri, reducerea prețului de cost va da o economie de multe milioane de ruble.

În luna Februarie, anul curent, în orașul Octiabrschi — locul de naștere a tehnologiei noi — s'a ținut o consfătuire tehnică a brigadierilor de foraj din „Al doilea Bacu". Consfătuirea a subliniat marea eficacitate a noii tehnologii și a dat o serie de indicații cu privire la perfecționarea ei și aplicarea largă în practică.

Forajul cu folosirea apei în loc de noroi sporește în mod considerabil puterea turboburului, permite mărirea apăsării pe sapă și prin aceasta obținerea unor viteze de foraj ridicate. Pentru a preveni pericolul devierii găurii sondei săpate, deasupra turboburului se așează un lărgitor cu trei role.

Aplicarea cu succes a noii tehnologii necesită o foarte bună conducere organizatorică și tehnică a forajului, deoarece în caz contrar realizările vor fi anihilate din cauza multiplelor defecțiuni și timpi morți.

Anul trecut, brigada noastră a realizat cel mai mare metraj în regiunea petroliferă Tuimază — 8350 metri forați. Fiind în întrecere cu brigada brigadierului emerit Aga Dadaș Kerbalai ogli din Bacu, noi ne-am luat angajamentul să săpăm, în cursul anului 1953, 10.000 metri față de 7.700 metri cât prevede planul anual și să săpăm fiecare sondă cu viteza de cel puțin 1000 metri granic pe lună. Folosind avantagiile tehnologiei noi și perfecționând-o, noi ne străduim nu numai să îndeplinim ci și să ne depășim angajamentul.

Angajamentele minerilor devin fapte

BACĂU (dela corespondentul nostru).— În întâmpinarea zilei de 1 Mai, minerii din bazinul carbonifer Comănești desfășoară tot mai larg întrecerea socialistă, pentru a da patriei tot mai mult cărbune.

În prezent 64% din totalul minerilor din acest bazin carbonifer aplică metode înaintate de lucru. În cadrul întrecerii socialiste, numărul grupelor de mineri care aplică metoda graficului ciclic a crescut la 23. Până la 15 Aprilie minerii dela mina Leorda și-au îndeplinit planul de extracție a cărbunelui pe această perioadă, în proporție de 102,62%, iar minerii dela Asău și-au realizat planul în proporție de 100,14%.

În fruntea întrecerii socialiste se află grupele de mineri conduse de Grigore Hanu, Gheorghe Pulu, Ion Manea și Ion Voiadeș dela minele Leorda și Asău care, aplicând metodele sovietice de lucru, reușesc să-și depășească zilnic sarcinile de plan cu 12—14%.

Succese deosebit de însemnate au obținut și brigăzile de mineri dela mina Rafira. În fruntea brigăzilor de aici se află brigăzile conduse de stahanoviștii Vasile Despa, Alexandru Bran și alții, care aplică metoda graficului ciclic.

Din țările de democrație populară

★

DEZVOLTAREA PRODUCȚIEI DE ENERGIE ELECTRICĂ ÎN R.P. POLONĂ

În cadrul planului de șase ani, în Republica Populară Polonă se desfășoară mari lucrări pentru dezvoltarea producției de energie electrică în vederea satisfacerii nevoilor crescânde ale industriei, a electrificării totale a satelor și electrificării unor mari sectoare ale rețelei de căi ferate.

Ritmul de dezvoltare a producției de energie electrică este impetuos. Astfel, dacă în 1938 s'au produs 4 miliarde kwh, în 1949 această producție s'a dublat, ajungând la 8,2 miliarde kwh. În 1955, adică la sfârșitul planului de șase ani, producția de energie electrică se va ridica la 19,3 miliarde kwh.

Cea mai mare centrală electrică, construită în cadrul planului de șase ani, este Jaworzno-2. Ea va aproviziona cu energie electrică în special construcțiile industriale din Silezia și din voevodatul Cracovia.

Centrala electrică Jaworzno-2 se înalță în ritm rapid cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice. Documentarea acestei centrale a fost elaborată în întregime de către ingineri sovietici. Deasemenea toate mașinile și instalațiile cu care va fi înzestrată centrala electrică sunt furnizate de către U.R.S.S. Montarea mașinilor și instalațiilor se efectuează sub îndrumarea unor specialiști sovietici.

Pe șantierul centralei Jaworzno-2 se desfășoară o muncă plină de avânt. Recent a fost dat în exploatare de probă primul grup producător de energie, înainte de termenul fixat.

RECORDUL UNUI STRUNGAR DIN R. P. UNGARĂ

Tânărul strungar Komáromi Lajos dela fabrica de caroserii și vehicule de transport „Ikarus" din Budapesta a aplicat în cursul lunii Martie o inovație cu ajutorul căreia și-a îndeplinit în proporție de 300% norma la prelucrarea furcilor de amortizare a izbiturilor. Această inovație constă dintr'un dispozitiv de fixare în care se pot introduce și robota dintr'odată 24 de amortizoare. Strungarul Komáromi a putut obține acest rezultat datorită aplicării în muncă a experienței sovietice.

Perfecționându-și inovația, tânărul strungar a mai construit un dispozitiv de fixare a pieselor, în care a prins dintr'odată 24 furci de amortizare. Prima operație a prelucrării furcilor este rotunjirea acestora. Prin prelucrarea în serie, Komáromi a redus timpul necesar pentru executarea acestei operații dela 1,8 minute la 40 de secunde pentru fiecare bucată, astfel încât în ziua de 25 Martie el și-a îndeplinit norma cu 1.150%, iar a doua zi cu 1.200%.

DOBROGEA SE TRANSFORMĂ

La 14 Aprilie s'au împlinit 2 ani dela punerea în aplicare a hotărîrii Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria și a Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, cu privire la programul de transformare a Dobrogei în principala bază de producție a culturilor cerealiere a republicii.

În acești ani au fost înființate în Dobrogea opt noi stațiuni de mașini și tractoare, înzestrate cu sute de tractoare, combine și alte mașini sosite din U.R.S.S. Cu ajutorul acestora în 1952 au fost mecanizate 62% din muncile agricole. Anul acesta nivelul de mecanizare a muncilor câmpului va atinge 80%.

Electrificarea Dobrogei se desfășoară în ritm rapid. Înainte de eliberarea țării de către Armata Sovietică, nu exista niciun sat electrificat. În prezent, numărul localităților electrificate se ridică la 124. Dacă înainte populația Dobrogei suferea din cauza lipsei de apă, astăzi orașele Tolbuhin, Cavarna, Balcic, Tervel și altele sunt aprovizionate cu apă potabilă. Noi instalații și conducte de apă, în lungime totală de 200 km. au fost construite în 34 sate și 3 orașe. Oamenii de știință bulgari, cu ajutorul specialiștilor sovietici, au descoperit în adâncul pământului mari cantități de apă care vor satisface nevoile regiunii.

În cadrul planului pentru transformarea Dobrogei s'a terminat construcția a două sisteme de irigație, iar în prezent se află în construcție un nou sistem de irigație pentru 7.000 ha. de pământ. În acest an alte 24 sate din Dobrogea vor fi alimentate cu apă. Până la sfârșitul anului 1955, toate satele din Dobrogea vor dispune de cantități suficiente de apă.

Deasemenea până în 1955 vor fi plantate perdele forestiere de protecție pe o distanță de 795 km. și perdele forestiere de protecție aparținând gospodăriilor agricole cooperative de muncă și gospodăriilor agricole de stat, cu o suprafață totală de 23.600 ha.

TÂNĂRA INDUSTRIE DE CONSTRUCȚII DE MAȘINI ALBANEZĂ

Bazele industriei de construcții de mașini au fost puse în Albania în anii puterii populare. Această ramură principală a industriei a și înregistrat mari succese. Producția tinerei industrii de construcții de mașini albaneze va fi anul acesta cu 26% mai ridicată decât anul trecut. Ea va produce numeroase tipuri de mașini care înainte erau importate.

La sfârșitul primului plan cincinal, producția industriei de construcții de mașini va fi de peste două ori mai mare în comparație cu anul 1950. În cursul acestei perioade se va construi o nouă uzină metalurgică de mare capacitate și se vor lărgi deasemenea considerabil atelierele uzinei existente.

Tribuna agitatorului

Să popularizăm larg proiectul statutului gospodăriei colective!

Numai la câțiva kilometri de satul nostru, Vârtoapele de Sus, se găsește gospodăria agricolă colectivă „Scânteia". Viața în gospodăria colectivă, succesele obținute de colectiviști sunt urmărite cu cel mai mare interes de țăranii muncitori.

Proiectul noului statut model al gospodăriei agricole colective a stârnit un și mai mare interes în rândurile țăranilor muncitori din comuna noastră pentru gospodăria colectivă.

Deaceea, colectivul nostru de agitatori, de îndată ce a apărut în ziare proiectul, a și pornit să desfășoare munca de lămurire, pentru a-l face cât mai cunoscut în masele largi de țărani muncitori.

După ce am fost instruiți de secretarul organizației de bază am citit singur de mai multe ori proiectul de statut, am citit articolul de fond din ziarul „Scânteia" în legătură cu statutul, am mai revăzut broșura „Zece întrebări și zece răspunsuri", ca să fiu cât mai bine pregătit în munca de lămurire. Deasemeni, mi-am adunat mai multe date și fapte din viața gospodăriei colective „Scânteia", ca să le dau drept exemplu. Am pornit apoi cu proiectul de statut din casă în casă, pe la oameni.

Când am intrat în casa țăranului muncitor Stan Popa, acesta tocmai se întorsese dela munca câmpului. Am vorbit de însămânțări, de una și de alta, și din vorbă în vorbă, am ajuns și la statut.

— Uite, chiar am vorbit și cu nevastămea despre proiectul noului statut al gospodăriei colective — mi-a spus el. Noi l-am citit împreună de cum a apărut și ne-au plăcut cele scrise în el.

Dar noi am vrea, tovarășe Marin, să ne explici și nouă unele lucruri din statut, pe care nu le înțelegem destul de bine. Uite, de pildă, statutul arată ce rămâne în proprietatea personală a colectivistului: casa de locuit, o vacă sau o bivoliță, până la 3 porci, 10 oi și capre împreună, 20 stupi și multe altele. Toate acestea sunt bune, dar cum rămâne cu mine și cu alții ca mine, care nu avem decât o parte din toate acestea?

— Chiar dacă nu le ai acum, intrând în gospodăria colectivă, vei putea să le dobândești. Odată cu dezvoltarea gospodăriei agricole colective crește și bunăstarea fiecărui colectivist. Dumneata acuma nu ai atâția porci și oi cât este îngăduit în statut, n'ai stupi; dar dacă vei deveni colectivist și dacă vei munci cinstit în gospodăria colectivă, vei putea avea și vacă și porci, și stupi, și multe altele pe lângă casa dumitale, în măsura în care este prevăzut în statut. Dar mai mult decât toate acestea vor aduce bunăstarea în casa dumitale zilele-muncă pe care le vei lucra cu familia dumitale.

Ai văzut doar singur ce mare deosebire e între recolta pe care o strângem noi, de pe petecele noastre de pământ, și recoltele îmbelșugate, pe care le adună cei dela Vârtoapele de Jos, din gospodăria colectivă. Munca în colectiv, pe întinderi mari de pământ și cu mașinile statului, dă putința colectiviștilor să obțină recolte cu mult mai mari și să realizeze venituri cum nici nu pot visa țăranii muncitori cu gospodării individuale. Colectivistul Ion F. Nicolae și familia lui, de pildă, au primit pentru munca lor pe anul 1951, 9.600 kg. de cereale!

— Acum câteva zile am trecut și eu pe la Vârtoapele de Jos și am văzut semănăturile colectiviștilor. Îți este mai mare dragul să le privești.

— Să te duci, tovarășe Stan și înăuntrul gospodăriei colective să vezi câte au construit. Au grajduri mari și frumoase, magazii și pătule pentru cereale și multe altele. Muncind laolaltă, cu forțe unite, ei pot să facă lucruri mari. Văzând cum muncesc și cum trălesc colectiviștii, ai să te convingi că gospodăria colectivă este singurul drum pentru a scăpa de sărăcie și exploatarea chiaburilor, singurul drum care duce la o viață îmbelșugată și fericită.

Țăranul muncitor Păun Chira m'a întrebat cine poate fi membru al gospodăriei colective. I-am arătat că pot deveni membri ai gospodăriei colective țăranii cu gospodării mici și mijlocii, țăranii fără pământ, precum și mesericșii de care e nevoie pentru producția agricolă în gospodăria colectivă. I-am arătat apoi că proiectul de statut prevede categoric că nu pot fi membri ai gospodăriei colective chiaburii și speculanții, cei care au trăit și trăiesc din sudoarea frunții țăranilor muncitori sau care și-au pierdut drepturile politice și civile. Am putea noi, cei care am muncit cinstit o viață întreagă — i-am spus — să muncim laolaltă cu chiaburi ca alde Florea Russe, Constantin Badea, Niculae Stănescu și alții, care anul dearândul au exploatat și jefuit fără cruțare majoritatea țăranilor muncitori din comună, și care nu visează decât să ne poată exploata din nou în vole, așa cum au făcut în trecut? Dacă unii chiaburi încearcă ,să se strecoare în gospodăria colectivă, apoi aceasta o fac numai cu gândul ascuns ca s'o submineze pe dinăuntru.

Deaceea trebue să ne ascuțim vigilența, să fim cu ochii în patru, pentru a nu lăsa aceste năpârci să se strecoare în gospodăria colectivă, pentru a demasca și combate zvonurile mincinoase și înveninate, cu care ei încearcă să turbure mințile unora dintre țăranii muncitori.

In munca mea de popularizare a proiectului noului statut model al gospodăriei colective am ținut și convorbiri cu țăranii muncitori în grup.

Astfel, chiar a doua zi după ce a apărut proiectul de statut am arătat în fața a peste 20 țărani muncitori că apariția proiectului este un eveniment deosebit de important în viața gospodăriilor agricole colective, ca și în viața noastră, a țăranilor muncitori, pe care partidul ne cheamă să pășim pe calea gospodăriei colective. Am vorbit și cu acest prilej de succesele însemnate obținute de gospodăria agricolă colectivă „Scânteia" din Vârtoapele de Jos. Anul trecut — am arătat — deși a fost secetă, colectiviștii din Vârtoapele, au obținut 1400 kg. grâu la hectar și 1800 kg. porumb la ha., în timp ce noi, cei cu gospodării individuale, abia am scos 800 kg. grâu și 500 kg. porumb la hectar.

Am arătat apoi că înființarea de ferme zootehnice, crearea și dezvoltarea diferitelor ramuri de producție, despre care se vorbește în proiectul de statut, cum ar fi: grădini de zarzavat, livezi de pomi, vii, albinărit, eleștee pentru pește și altele, sunt un mijloc principal pentru întărirea economica a gospodăriilor colective, ca ele să devină gospodării bogate. Astfel, colectiviștii din Vârtoapele de Jos și-au organizat ferme zootehnice de oi, porci și păsări și au început să dobândească venituri însemnate de pe urma lor.

Chezășia întăririi și dezvoltării gospodăriei — am arătat — este munca membrilor ei. Repartiția veniturilor se face după cât a muncit fiecare și potrivit cu producția obținută. Al muncit mult și bine, al primit mult, al muncit puțin și prost, al primit puțin.

— Așa este și drept — a intervenit țăranul muncitor Roșu Stelea. Eu știu, de pildă, că colectivistul Florea Dinu, din gospodăria colectivă „Scânteia", care e un om harnic și a muncit cu râvnă, a primit 2800 kg. cereale în timp ce colectivistul Ilie Albu, care a și lipsit adesea dela lucru, a primit numai 700 kg. cereale. Cred că ar trebui să mergem mai des pe la gospodăria agricolă colectivă „Scânteia", să vedem cu ochii noștri cum se lucrează acolo, cum trăiesc colectiviștii.

— Da, tovarășul Roșu are dreptate, a intervenit în discuție tov. Militaru Dumitru. Eu unul m'am convins mai demult de marile foloase ale gospodăriei colective și am să fiu printre primii care vor intra în gospodăria colectivă Sunt hotărît să duc cât mai multă muncă de lămurire în rândurile țăranilor muncitori, ca și în satul nostru să ia ființă o gospodărie colectivă.

Urmând îndrumările biroului organizației de bază noi ne folosim în munca de popularizare a proiectului de statut și de gazeta de perete. Deasemeni, la stația de radioamplificare se citesc în mod regulat pasagii din statut.

Suntem hotărîți să continuăm și să îmbunătățim munca noastră de lămurire, ca fiecare țăran muncitor să cunoască temeinic proiectul noului statut, să se convingă că numai urmând calea gospodăriei colective va putea dobândi o viață de bunăstare și fericire.

MARIN C. NICOLAE
agitator, comuna Vârtoapele, raionul Vârtoapele

Pentru terminarea la timp a însămânțărilor!

După datele primite la Ministerul Agriculturii, însămânțările se desfășoară într'un ritm viu în întreaga țară. Datorită unei bune organizări a muncii și folosirii întregii capacități de lucru a atelajelor și mașinilor agricole, în regiunea Pitești s'a însămânțat 83,7% din suprafața planificată pentru campania agricolă de primăvară. Printre regiunile în care munca se desfășoară în bune condițiuni se numără regiunea Craiova, unde s'a însămânțat 71,5%, Oradea 70%, apoi regiunile Baia Mare, București, Cluj și altele.

Gospodăriile colective Albulești, Valea Rea și Cârcîu, raionul Strehaia, Caugagia, Colelia, Slava Rusă, raionul Istria, Botiz, Culciu Mare, Păulești și Cărășeu din raionul Satu Mare și multe altele din alte raioane au terminat însămânțările.

Cu toate acestea, într'o serie de regiuni ritmul însămânțărilor este scăzut față de capacitatea mijloacelor de lucru și de viteza zilnică de însămânțare. In regiunea Bacău s'a însămânțat 16,3%, Bârlad 37%, Galați 37,3% și în regiunea Arad 40,5%.

Din cauza slabei munci politice desfășurate la sate și din lipsa de organizare a muncii, în regiunea Arad este o slabă mobilizare la lucrările de primăvară. In această regiune se realizează numai 62% din viteza zilnică de însămânțare. Aceeași situație este și în regiunea Bacău, unde se atinge numai 30% din viteza zilnică de însămânțare. Aceasta duce la încălcarea în mod grosolan a regulilor agrotehnice stabilite de agrominim, care prevăd datele cele mai potrivite pentru însămânțatul fiecărei culturi în parte. Orice întârziere înseamnă călcarea regulilor agrotehnice, înseamnă pierderi însemnate de recoltă.

Trebuie combătută tendința unor elemente birocratice dela raioane, regiuni sau chiar dela Ministerul Agriculturii care, comparând datele de anul acesta cu datele din aceeași perioadă a anului trecut și constatând că realizările sunt mai mari, nu se mai preocupă de bunul mers al însămânțărilor, culcându-se pe lauri. Trebue să se depună toate eforturile pentru grăbirea ritmului însămânțărilor, pentru respectarea întocmai a regulilor agrotehnice stabilite de agrominim.

Organele de partid și de stat din regiunile rămase în urmă sunt răspunzătoare de întârzierea însămânțărilor. Comitetele executive ale sfaturilor populare raionale și regionale trebue să urmărească îndeaproape felul cum se desfășoară campania. In gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective și S.M.T.-uri trebue să se intensifice întrecerea socialistă, în sate și comune să se dea un mai mare avânt întrecerii patriotice în cinstea zilei de 1 Mai și în cinstea Congresului fruntașilor din gospodăriile colective, pentru îndeplinirea la timp și în bune condițiuni a campaniei însămânțărilor de primăvară, pentru asigurarea unei recolte îmbelșugate.

Rodnica activitate a unei biblioteci raionale

Biblioteca raională centrală din Buzău desfășoară o susținută activitate culturală. Un mare număr de cărți ideologice, tehnice și literare stau la dispoziția cititorilor. Pentru copii există o secție specială care până în prezent cuprinde cca. 120 volume.

Zilnic, zeci de oameni ai muncii vin cu drag la bibliotecă și-și petrec în mod plăcut o parte din timpul liber. Muncitorul ceferist Ștefan Banciu, tractoristul Stan Gheorghe și mulți alții se numără printre cititorii care frecventează cu regularitate biblioteca și care aplică cu succes în munca lor de fiecare zi cunoștințele căpătate din cărți.

Multe gospodine, ca de pildă, Stan Maria, Cruceru Alexandrina, Ivancenco Ecaterina și altele citesc cărți și broșuri de popularizare a științei. Astfel ele pot să combată superstițiile în care mai cred unele femei din cartier.

Recenziile și discuțiile asupra unor cărți sovietice și românești organizate de colectivul bibliotecii, stârnesc un mare interes printre cititori.

Pentru rodnica sa activitate, biblioteca raională centrală din Buzău a fost declarată fruntașă pe întreaga regiune.

Cărți apărute

A. TOLSTOI: Pâinea. (Roman). Ediția III-a. Editura „Cartea Rusă", 276 pag., 6.13 lei.

C. SIMONOV: Zile și nopți (Roman) Ediția II-a Editura Cartea Rusă. 328 pag. 6.44 lei; volum cartonat, 9,08 lei

MARIETTA ȘAGHINIAN: Hidrocentrala. (Roman). Editura Tineretului. 392 pag. 9,15 lei.

MIRZA IBRAHIMOV: Veni-va ziua. (Roman). Editura „Cartea Rusă". 500 pag 9,90 lei; volum cartonat 12,85 lei.

I. CRATT: Povestiri. Editura „Cartea Rusă". Colecția „Literatura pentru toți". 68 pag. 1,06 lei.

I. BRALI: Se luminează la Zabolotie. (Nuvelă). Editura „Cartea Rusă". 156 pag. 2.95 lei.

B. POLEVOI: Schițe noi. Editura „Cartea Rusă". Colecția „Literatura pentru toți". 74 pag. 1,06 lei.

E. BUCOV: Țara mea. (Poem). Editura „Cartea Rusă". 166 pag. 7,43 lei

★

VICTOR HUGO: Versuri. E.S.P.L.A., 204 pag. 14 lei.

PETER VERES: Incercarea. (Nuvele). E.S P.L.A., 142 pag., 2,50 lei.

PAVEL VEJINOV: Compania a doua (Nuvelă). E.S.P.L.A., 140 pag., 2,25 lei.

WILLI BREDEL: Cincizeci de zile. (Nuvelă). E.S.P.L.A., 116 pag. 1,97 lei.

★

***** Problemele lingvisticii în lumina lucrărilor lui I. V. Stalin.** Editura Academiei R.P.R., 416 pag., 11 lei.

Acad. E. V. TARLE: Războiul Crimeii. Editura de Stat pentru literatură științifică. Vol. I — 470 pag., 22,18 lei. Vol II. — 602 pag. 28,59 lei.

M. ISACOVSCHI: Măestria poetică. Editura „Cartea Rusă", 124 pag. 2,14 lei.

V. ERMILOV: Unele probleme de teorie a dramaturgiei sovietice. Editura „Cartea Rusă", 52 pag., 0,92 lei.

V. T. PAȘUTO: Alexandru Nevschi și lupta poporului rus pentru independență în sec. al XIII-lea. Editura de Stat pentru literatură științifică. 168 pag. 4,07 lei.

M. V. JIJCA: Emelian Pugaciov. Editura de Stat pentru literatură științifică, 228 pag., 5,72 lei.

A. V. MIȘULIN: Spartacus. Editura de Stat pentru literatură științifică, 184 pag., 5,09 lei.

A. B. RANOVICI: Elenismul și rolul său istoric. Editura de Stat pentru literatură științifică. 432 pag. 17,57 lei.

O imagine a realizărilor poporului muncitor cehoslovac

Expoziția „Republica Cehoslovacă construește socialismul"

Zilele trecute s'a deschis în sala „Dalles" expoziția „Republica Cehoslovacă construește socialismul". Zilnic, numeroși vizitatori se perindă prin sălile expoziției și iau cunoștință cu un sentiment de sinceră admirație și bucurie, de grandioasele realizări ale oamenilor muncii din Cehoslovacia democrat-populară. Expoziția ne înfățișează prin panouri, tablouri sugestive și machete aspecte multiple din viața nouă și din munca plină de abnegație pe care o desfășoară constructorii socialismului din R. Cehoslovacă.

De cum intri în sala expoziției zărești, încadrat de flori și catifea roșie, un bust înfățișându-l pe marele Stalin în veci slăvitul învățător și părinte al oamenilor muncii, de numele căruia sunt legate atâtea din marile victorii cucerite de poporul cehoslovac. Un alt bust înfățișează chipul discipolului credincios al lui Lenin și Stalin, Clement Gottwald.

Mai departe poate fi văzut portretul președintelui R. Cehoslovace, tovarășul A. Zapotocky, și portretul conducătorului poporului român, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Iată primele panouri. Ele ne vorbesc despre munca plină de avânt pe care, după eliberarea sa de către glorioasa Armată Sovietică, poporul cehoslovac a desfășurat-o pentru a vindeca rănile pricinuite țării sale de către invazia hitleristă, despre nesecata energie creatoare cu care el construește noua orânduire — socialismul.

Câteva panouri înfățișează situația industriei siderurgice înainte de eliberarea țării. Cehoslovacia dispunea și pe atunci de resurse naturale îndestulătoare pentru a asigura dezvoltarea economiei naționale. Cu toate acestea, în vremea regimului burghezo-moșieresc, în economie predomina industria ușoară, care era legată prin numeroase fire de monopolurile străine. Acestea împiedicau dezvoltarea industriei grele și nu permiteau folosirea întregii capacități de producție a industriei cehoslovace, înăbușind-o. Datorită acestui fapt, după cum se poate vedea din datele prezentate la expoziție, numărul șomerilor a ajunsese în 1933 la 738.000. Ca un vis urât a pierit acest trecut întunecat.

Panourile următoare ilustrează, în contrast cu situația de dinainte și din timpul războiului, uriașele realizări ale industriei siderurgice cehoslovace în anii puterii populare.

Primul plan cincinal al R. Cehoslovace, a cărui realizare va fi terminată anul acesta, a pus în centrul preocupărilor dezvoltarea industriei grele. Dacă în trecut bogățiile subsolului țării zăceau nefolosite, astăzi, cu ajutorul celor mai moderne mijloace de extracție, minercurile sunt valorificate și puse la îndemâna industriei. Extracția de minereu este în continuă creștere. In anul 1952, ea a crescut cu 18% față de anul precedent. Cu aceeași rapiditate crește producția de fier și oțel. Dacă în anul 1937 se produceau 2,3 milioane tone oțel, în anul 1952 această producție a atins 3,7 milioane tone.

Dela un capăt la altul al Cehoslovaciei s'au înălțat în anii cincinalului gottwaldist mari construcții ale socialismului. Pe cel mai mare șantier al planului cincinal, în regiunea Ostrava, se construește un adevărat gigant al industriei, combinatul metalurgic „Clement Gottwald" dela Kuncice. Capacitatea sa de producție va depăși cu mult capacitatea uzinelor din Vitkovice, construite pe timpul capitaliștilor în decurs de mai multe decenii. Construirea combinatului dela Kuncice a devenit o cauză a întregului popor cehoslovac. Pline de bărbăție sunt figurile — înfățișate de panouri — ale constructorilor și ale membrilor brigăzilor voluntare care participă la înălțarea acestei „inimi de oțel" a republicii. Datorită eforturilor neprecupețite ale constructorilor de pe vastul șantier dela Kuncice, multe din instalațiile sale au putut fi date în folosință înainte de termen. Numai în anul 1952 au intrat în funcțiune două furnale, patru cuptoare Martin și două coccerii ale noului combinat metalurgic.

In prezent, în Cehoslovacia sunt în curs de înfăptuire grandioase lucrări hidrotehnice. Plin de admirație treci dela un panou la altul. Iată marile termocentrale din Moravia de Sud și din Boemia de Nord-Vest, precum și lucrările hidraulice care vor lărgi baza energetică a industriei. Intre acestea se află barajul din apropiere de Lipna. Deasemeni pe râul Orava se ridică un baraj înalt cât o casă cu 8 etaje, ce va fi terminat încă în prima jumătate a acestui an. Vijeliosul râu Vag va fi îmblânzit printr'un lanț de 11 stăvilare.

Ritmul cu care înaintează Cehoslovacia pe drumul socialismului este redat printr'o serie de cifre grăitoare. Astfel, producția globală a industriei a crescut, în 1952, de două ori față de aceea a anului 1937. In 1952 au intrat în funcțiune 4 hidrocentrale, 3 furnale, 6 cuptoare Martin, 3 baterii de cocsificare, 4 cuptoare de gaz și numeroase alte uzine și instalații industriale.

Datorită dezvoltării industriale fără precedent, tot mai multe mașini și mijloace mecanizate sunt puse la îndemâna țărănimii muncitoare cehoslovace. Pe câmpiile întinse lucrează, alături de mașini sovietice, noile tipuri de mașini agricole produse în Cehoslovacia.

Expoziția „Republica Cehoslovacă construește socialismul" înfățișează deasemenea aspecte ale creșterii continue a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din Cehoslovacia.

In imagini grăitoare este redat rolul hotărîtor al multilateralului ajutor sovietic în obținerea remarcabilelor succese ale poporului cehoslovac. Lupta oamenilor sovietici pentru construirea comunismului este în aceiaș timp un exemplu măreț, dătător de forță pentru poporul Cehoslovaciei noi. Pe un perete al expoziției, câteva imagini înfățișează folosirea pe scară largă de către oamenii muncii cehoslovaci a minunatelor metode de muncă sovietice. Iată pe câțiva dintre acela care folosesc aceste metode de muncă, luptători înaintați pe frontul construirii socialismului. Balaș Jan este sudor, el îndeplinește norma în proporție de 200%. Iată-l și pe prim-topitorul Holka dela Combinatul din Kuncice. Brigada sa a elaborat la 18 ianuarie a.c. o șarjă rapidă în 6 ore și 45 de minute.

Poporul cehoslovac luptă pentru construirea socialismului, strângând necontenit relațiile frățești cu marea sa prietenă și eliberatoare, Uniunea Sovietică, precum și cu țările-surori de democrație populară. Frumoasele panouri ce înfățișează mari construcții ale socialismului din țările de democrație populară simbolizează această unitate de luptă.

Expoziția din sala Dalles oglindește hotărîrea de nezdruncinat a poporului cehoslovac, strâns unit în jurul partidului și guvernului său, de a contribui din toate puterile la întărirea lagărului democrat unit și puternic, în frunte cu marea Uniune Sovietică, hotărîrea sa de a nu-și precupeți forțele în lupta pentru construirea socialismului în Cehoslovacia și pentru apărarea păcii în întreaga lume.

Poporul român se bucură din adâncul inimii de toate realizările poporului-frate cehoslovac. Vizitând această expoziție, oamenii muncii din țara noastră pot cunoaște mai îndeaproape succesele mărețe ale Cehoslovaciei democrat-populare. Expoziția „Republica Cehoslovacă construește socialismul" este o nouă contribuție la întărirea prieteniei dintre popoarele cehoslovac și român, care păsesc umăr la umăr în cadrul familiei frățești a tuturor popoarelor libere, sub steagul lui Lenin și Stalin.

A. S.

Luptăm pentru întărirea disciplinei financiare

ION BĂRBULESCU
directorul uzinei „Matyas Rakosi"

In anul 1953 — an hotărîtor pentru îndeplinirea planului cincinal în 4 ani — colectivul uzinei noastre trebue să realizeze o producție sporită față de producția anului precedent. Pentru aceasta este necesar ca în acest an să ridicăm întreaga muncă de organizare și conducere a întreprinderii pe o treaptă mai înaltă, să lichidăm cu hotărîre o serie de lipsuri care au existat în munca noastră de până acum.

In primul trimestru al acestui an, colectivul uzinei noastre a realizat planul la producția globală în proporție de 106%, iar la producția de marfă în proporție de 104,4%. Pe lângă succesele pe care le-am obținut în primul trimestru au existat și o serie de lipsuri, care s'au manifestat mai ales în domeniul organizării muncii, al calității producției, precum și al disciplinei financiare. Conducerea uzinei nu a vegheat întotdeauna să existe o bună aprovizionare a secțiilor cu materii prime, materiale și sculele necesare, ceeace a făcut ca producția să se desfășoare în „asalturi". Din cauza desfășurării producției în „asalt" la finele lunii, în primul trimestru al acestui an, uzina noastră a avut aproape în permanență stocuri supranormative de produse neterminate și finite, deoarece livrările nu au putut fi făcute în cea mai mare parte decât la începutul lunii următoare. Lucrul în „asalt", în goană după îndeplinirea planului, a făcut să nu se acorde suficientă atenție calității produselor. Trebue să spunem că nu sunt rare cazurile când primim reclamații din partea beneficiarilor noștri că unele produse livrate de noi nu corespund întotdeauna din punct de vedere calitativ.

Tot din cauza lucrului în „asalt", în primul trimestru uzina noastră nu a realizat planul financiar, nu a reușit să verse decât o parte din cotele părți de beneficiu pentru bugetul statului. Nerealizându-se planul de beneficii, nu s'au putut face nici prelevări pentru fondul directorial.

In întreprinderea noastră, din păcate mai este încă subapreciată problema atât de importantă a disciplinei financiare.

Pentru ca întreprinderile să-și poată realiza sarcinile de plan, statul le-a pus la dispoziție mijloace de bază și fonduri bănești necesare procesului de producție. A gospodări cu cea mai mare grijă aceste fonduri, a introduce cea mai strictă disciplină financiară în toate verigile producției, aceasta constituie o sarcină de mare răspundere a fiecărui conducător, precum și a fiecărui colectiv. Disciplina financiară presupune o bună și rațională utilizare a mijloacelor de bază, precum și folosirea integrală și rentabilă a fondurilor de rulment cu care a fost înzestrată întreprinderea. La noi în uzină unii tovarăși consideră problemele disciplinei financiare ca probleme care nu privesc în mod direct massa muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor, ci mai mult ca o chestiune a directorului și a contabilului șef. Nimic nu este mai greșit decât acest punct de vedere. Așa cum ne învață experiența sovietică, disciplina financiară, justa utilizare a mijloacelor bănești se realizează, ca și planul de producție, cu ajutorul întregului colectiv, prin eforturile fiecărui muncitor, tehnician **și funcționar în parte.**

De felul cum este organizat procesul de producție, de măsura în care muncitorii și tehnicienii au posibilitatea de a realiza o producție continuă, fără „goluri" și „asalturi", de măsura în care sunt folosite utilajul, timpul de muncă și sunt înlăturate orele suplimentare depind, în mare parte, justa folosire a fondului de rulment, reducerea prețului de cost al produselor, respectarea disciplinei financiare. Cuprinderea într'un cadru comun a disciplinei de plan și a disciplinei financiare oglindește legătura strânsă care există între planul de producție și planul financiar. Unul fără celălalt nu poate exista, realizarea planului de producție nu poate fi concepută fără îndeplinirea întocmai și a planului financiar.

Pentru întărirea disciplinei financiare, partidul și guvernul ne-au pus la îndemână o armă de mare preț: hozrasciot-ul — gospodărirea socialistă a întreprinderii. Gospodărirea socialistă este cea mai importantă metodă care asigură eficacitatea luptei pentru rentabilitatea întreprinderilor noastre, reducerea continuă a prețului de cost Ea ajută pe fiecare conducător de întreprindere, ca și pe fiecare muncitor și tehnician în parte, să cunoască **nu numai cât să producă, ci și ce mijloace are la dispoziție și la ce preț trebue să producă.**

Introducerea gospodăririi socialiste în întreprinderea noastră ne-a dat posibilitatea să facem un pas înainte pe drumul întăririi metodelor socialiste de organizare a întreprinderii. Datorită acestei minunate metode de organizare, secțiile primesc la timp programul de producție, cunosc cantitatea de materiale de bază și auxiliare, consumul de energie necesar, etc. Sectiile primesc, deasemeni, planul forțelor de muncă și al fondului de salarii, precum și planul prețului de cost.

In lupta pentru reducerea prețului de cost și realizarea de economii, una din sarcinile centrale ale secțiilor este respectarea riguroasă a bugetului de cheltuieli — pârghie principală în întărirea disciplinei financiare. Odată ce bugetul secției este aprobat, întregul colectiv are datoria să lupte pentru realizarea lui cu cât mai multe economii, prin folosirea mai rațională a utilajului, reducerea consumurilor specifice, reducerea rebuturilor și a deșeurilor, etc.

Noi ne dăm seama că respectarea disciplinei financiare nu este numai o chestiune economică, ci în același timp este o chestiune de mare importanță politică. Numai respectând cu strictețe disciplina financiară se pot asigura acumulările socialiste, mijloacele necesare industrializării socialiste a țării.

Așa cum a stărui și organizația de bază, conducerea uzinei a luat măsuri ca aprovizionarea cu materiale să se facă după grafic, să se respecte realizarea programării pentru toate reperele necesare agregatelor, pentru a se asigura un decalaj complect între secții. Acest lucru a avut drept urmare faptul că s'au redus simțitor stocurile supranormative de materii prime și materiale. Deasemeni, au fost luate măsuri ca secția de montaj să finiseze produsele într'un ritm mai accelerat, fără a dăuna însă calității produselor, și să se preocupe mai stăruitor de trecerea agregatelor la bancul de probă.

Strâns legată de lupta pentru întărirea disciplinei financiare este problema disciplinei contractuale. In această privință atât în întreprinderea noastră, cât și în întreprinderile cu care avem legături contractuale există încă lipsuri serioase.

Una din lipsurile esențiale pe care le-am avut în anul 1952 în încheierea contractelor, atât cu clienții cât și cu furnizorii, a fost aceea că **contractele noastre n'au purtat date certe în ceeace privește termenul de executare.** Contractele noastre cuprindeau termene de livrare indicându-se doar luna sau trimestrul, lucru ce a împiedicat efectuarea livrărilor pe baza unui plan stabilit pe zile. Acest lucru a făcut ca materialul să ne fie livrat cu întârziere.

Deși în primul trimestru al anului 1953 în contractele noastre au fost prevăzute în mare măsură date certe, totuși mai sunt unele întreprinderi care prin nerespectarea termenelor prevăzute în planul de colaborare ne provoacă mari greutăți în îndeplinirea ritmică a planului. Așa, de pildă, uzinele „23 August", care trebuiau să ne livreze vilbrochene, nu ne-au livrat decât jumătate din cantitatea contractată și aceasta cu multă întârziere. Din cauză că nu am primit la timp dela uzinele „Vulcan" piesele turnate din fontă și oțel, au fost provocate strangulări la unele mașini spre sfârșitul lunii, am fost nevoiți să consumăm materiale din stocul normat pentru trimestrul II.

Toate acestea au contribuit la crearea de stocuri de materii finite sau de produse neterminate. Ele au dus la imobilizarea fondului de rulment destinat pentru procurarea de materii prime, materiale auxiliare, combustibil, etc., necesare unui nou ciclu de fabricație. In felul acesta a apărut necesitatea de a recurge la credite bancare, care încarcă prin dobânzi prețul de cost al produselor. In această direcție poartă o vină mare și serviciul nostru financiar, care nu a făcut uz de toate mijloacele legale pentru a încasa la timp creanțele uzinei asupra clienților.

Invățând din lipsurile de până acum, conducerea uzinei noastre este hotărîtă să-și îmbunătățească activitatea, să urmărească cu mai multă atenție respectarea disciplinei de plan și financiare.

Punerea în aplicare a unei părți importante din cele peste 100 de propuneri de măsuri tehnico-organizatorice făcute de colectivul uzinei cu prilejul acțiunii de reexaminare a normelor, a creat muncitorilor noștri posibilitatea de a spori simțitor producția și productivitatea muncii, stabilindu-se astfel o mai justă corelație între fondul de salarii și producția globală.

A fost deasemenea acordată o atenție deosebită inițiativei creatoare a muncitorilor, prin sprijinirea propunerilor de inovații și raționalizări — factori importanți în sporirea productivității muncii și reducerea prețului de cost. Astfel, datorită punerii în aplicare a unui număr de 16 inovații și raționalizări s'a reușit, în primul trimestru al anului 1953, să se realizeze economii în valoare de 46.982 lei. In același timp, s'au economisit materii prime și diverse materiale în valoare de peste 300.000 lei.

In vederea asigurării unei mai bune desfășurări a procesului de producție se vor lua măsuri energice pentru aprovizionarea secțiilor cu scule și materiale și se va urmări îndeplinirea programului lunar la toate secțiile, scoțându-se la iveală din timp lipsurile și greutățile. Deasemeni, se va organiza controlul tehnic al primei piese turnate dintr'o serie, pentru a se evita rebuturea în secția prelucrătoare a întregii serii de piese și se va adânci controlul între operațiile de fabricație.

Vom adânci și mai mult principiul de gospodărire socialistă pe secții. In acest scop vom studia temeinic reallizarea lunară a bugetelor secțiilor, în vederea luării de măsuri practice acolo unde se constată risipă de manoperă și materiale, stocări de materie primă și de mărfuri finite. Deasemeni, vom organiza colective pe secții și pe uzină, care să analizeze cauzele rebuturilor, în vederea reducerii procentului de rebuturi sub cel planificat, contribuind astfel la scăderea prețului de cost.

Muncind în felul acesta, avem garanția că disciplina financiară va fi respectată și întărită. Respectând cu strictețe disciplina financiară — factor de seamă în lupta pentru îndeplinirea planului la toți indicii — suntem siguri că vom reuși să facem față cu cinste sarcinilor mari ale planului pe anul 1953, astfel încât să ne îndeplinim și să depășim angajamentul luat, de a realiza planul în 11 luni, să contribuim la îndeplinirea cincinalului în patru ani.

Din experienţa P. C. U. S.

Munca colectivă — principiul cel mai înalt al conducerii de partid

L. SLEPOV

Partidul Comunist — forţa conducătoare şi îndrumătoare a societăţii sovietice — a elaborat în decursul unei uriaşe munci constructive principiile fundamentale ale conducerii de partid şi de stat. Strâns legat de cele mai largi masse ale oamenilor muncii, partidul nostru îndrumă eforturile poporului spre atingerea unui ţel măreţ, conduce ferm şi cu siguranţă ţara noastră pe drumul construirii comunismului.

Partidul nostru este o organizaţie de luptă, care cugetă activ, cu iniţiativă, care trăieşte o viaţă intensă, care înlătură ceeace este vechi şi construieşte noul. Aceasta determină şi metodele muncii organizaţiilor de partid.

Comitetele de partid sunt organe de conducere politică. Ele nu pot folosi în practica muncii lor metode care sunt proprii organelor administrative şi executive. Asemenea fapte s'au întâmplat în perioada războiului. Situaţia din timpul războiului a condiţionat unele particularităţi în metodele de conducere, justificate într'o anumită măsură în condiţiile de atunci. Dar aceasta a dus şi la lipsuri serioase în practica muncii organizaţiilor de partid.

Iată deci printre principalele sarcini ale muncii de partid în perioada de după război, partidul a trasat sarcina de a ridica nivelul conducerii de partid.

Unul din principiile fundamentale ale conducerii de partid îl constitue munca colectivă în rezolvarea tuturor problemelor importante ale muncii de partid. Nu se poate conduce cu adevărat, dacă în organizaţiile de partid este încălcată democraţia internă de partid, dacă nu există o adevărată conducere colectivă, dacă nu sunt desfăşurate critica şi autocritica. In munca colectivă, în colegialitate rezidă forţa uriaşă a conducerii de partid.

Tovarăşul Stalin, vorbind despre uriaşul rol al Comitetului Central al partidului nostru, ca organ de conducere colectivă, a arătat încă în 1931 că în rândurile membrilor C.C. „se numără cei mai buni specialişti ai noştri în problemele industriei, cei mai buni specialişti ai noştri în domeniul cooperaţiei, cei mai buni specialişti ai noştri în domeniul aprovizionării, cei mai buni specialişti ai noştri în problemele militare, propagandiştii noştri cei mai buni, cei mai buni agitatorii noştri cei mai buni, cei mai buni cunoscători ai noştri în materie de sovhozuri, cei mai buni cunoscători ai noştri în materie de colhozuri, cei mai buni cunoscători ai noştri în ce priveşte gospodăria ţărănească individuală, cei mai buni cunoscători ai noştri în ce priveşte naţiunile din Uniunea Sovietică şi politica naţională. In acest areopag este concentrată înţelepciunea partidului nostru. Fiecare are posibilitatea să îndrepte părerea sau propunerea personală a cuiva. Fiecare are posibilitatea să contribue cu experienţa sa".

Principiul muncii colective înseamnă înainte de toate că hotărîrile asupra tuturor problemelor principiale importante, care sunt adoptate de comitetele de partid, constitue rodul deliberării colective. Oricât de experimentaţi ar fi conducătorii, oricâte cunoştinţe şi aptitudini ar avea, ei nu vor reuşi să înlocuiască iniţiativa şi experienţa unui întreg colectiv. In orice colegiu, în orice colectiv de conducere există oameni care au o experienţă multilaterală, şi fără folosirea acesteia, conducătorii nu sunt în stare să adopte hotăriri juste, să înfăptuiască o conducere calificată.

Hotărîrile unipersonale sunt întotdeauna sau aproape întotdeauna hotăriri unilaterale. De aici decurge principala cerinţă ca hotărîrile să se sprijine pe experienţa multora, să fie rodul creaţiei colective. Dacă aceasta n'ar exista, dacă hotărîrile s'ar adopta unipersonal, în muncă s'ar putea comite greşeli serioase. Intrucât însă fiecare are posibilitatea să îndrepte greşelile unor anumite persoane şi întrucât organele de partid iau în considerare în practica muncii lor aceste îndreptări, hotărîrile devin mai juste.

La noi se mai întâlnesc conducători care încalcă principiul muncii colective, rezolvă unipersonal probleme importante, nu se sfătuiesc cu membrii biroului. Asemenea metode nejuste foloseşte în munca sa, de pildă, tov. Alamanov, prim secretar al Comitetului regional de partid Djalal-Abad.

Un conducător politic nu poate opune persoana sa colectivului, el caută întotdeauna să unească mai strâns activul de partid, să-şi asimileze experienţa maselor de partid, să influenţeze nu prin putere administrativă, ci prin autoritatea sa, prin cunoştinţele şi experienţa necesară.

Metoda administrativă nu are nimic comun cu metodele de conducere justă, ea poate să aducă doar prejudicii muncii de partid. Ca şi brutalitatea, metoda administrativă este o mărturie nu a voinţei, ci a lipsei de voinţă a activistului, nu a forţei, ci a slăbiciunii conducerii.

In discutarea şi rezolvarea colectivă a problemelor, un rol important îl are practica justă de desfăşurare a şedinţelor biroului şi a plenarelor comitetelor de partid. Când partidul critică pe unii activişti pentru faptul că ei au drept metodă de conducere şedinţele, aceasta nu înseamnă că partidul condamnă în general şedinţele. Dimpotrivă, convocarea în mod neregulat a şedinţelor biroului, a plenarelor comitetelor de partid nu înseamnă nimic altceva decât încălcarea principiului muncii colective în conducere şi substituirea lui cu metode administrative şi cancelaristo-birocratice. Ceeace importă nu este faptul că se ţin şedinţe, ci felul cum se desfăşoară elc.

In unele cazuri încălcarea principiului muncii colective în conducere se exprimă în ţinerea unor şedinţe ale comitetelor de partid la care lipsesc majoritatea membrilor lor. Aceasta reduce rolul membrilor comitetului, nu asigură atragerea lor la munca activă.

O încălcare a principiului muncii colective în conducere o constitue adoptarea unor hotăriri importante pe cale de întrebări. Practica adoptării unor hotăriri pe calea întrebărilor nu are nimic comun cu operativitatea şi dovedeşte numai o atitudine formală-birocratică faţă de muncă. Se înţelege că unele probleme care nu necesită discuţii se pot soluţiona pe cale de întrebări. Dar toate hotărîrile importante şi principiale, înainte de a fi adoptate, trebuesc discutate neapărat de membrii comitetului de partid. Metoda întrebărilor, încălcând principiul muncii colective în conducere, reduce drepturile elementare ale membrilor colectivului de conducere, slăbeşte răspunderea lor pentru întreaga muncă a colectivului.

Forma cea mai răspândită de încălcare a principiului muncii colective o constitue proasta pregătire a şedinţelor, când biroului comitetului i se supun chestiuni nepregătite, când membrii biroului nu capătă dinainte materialele şi iau cunoştinţă de proiectele de hotăriri chiar în şedinţe. In aceste condiţii, discuţiile se prelungesc ore dearândul fără a se putea lua hotărîrea potrivită. Asemenea şedinţe sterpe nu fac decât să compromită principiul muncii colective. Ele se convoacă nu atât pentru adevărata discutare a problemelor, cât de formă. Acelaş lucru se poate spune şi despre felul cum au loc plenarele în unele organizaţii de partid. Intr'o serie de cazuri, discutarea activă este înlocuită în plenare printr'o zarvă de paradă, critica şi autocritica răsună numai cu jumătate de glas.

Pentru a ridica rolul biroului, al plenarelor comitetelor de partid, trebue să îmbunătăţim practica desfăşurării lor. Şedinţele trebuie să fie bine organizate, să se desfăşoare în prezenţa unui număr suficient de membri, să dea posibilitatea de a se folosi experienţa activiştilor din diferitele ramuri de activitate, încât hotărîrile să fie adoptate pe baza criticii şi autocriticii.

Principiul muncii colective cere ca conducătorii să ştie să asculte părerea membrilor comitetului de partid, să ia în consideraţie observaţiile critice şi propunerile lor. Sunt inadmisibile fapte ca, de pildă, acela că tov. Gruhov, prim secretar al comitetului raional Rezina, R.S.S. Moldovenească, nu se sfătuieşte cu activiştii cu muncă de conducere din raion, înăbuşă iniţiativa lor, are o atitudine de dispreţ faţă de critica venită din partea lor.

Conducătorii nu trebue să ia o critică făcută la adresa lor drept o jignire a persoanei lor. Ei trebue să ştie să primească cu curaj critica, să fie gata să subordoneze voinţa lor voinţei colectivului. Fără acest curaj, fără capacitatea de a-şi învinge amorul propriu şi de a-şi subordona voinţa voinţei colectivului nu există o conducere colectivă, nu există colectiv.

Munca colectivă are o mare însemnătate pentru educarea cadrelor. Fără muncă colectivă este în general de neconceput creşterea de conducători politici. Activiştii, conducătorii cresc în însuşi procesul muncii. Numai antrenându-i pe activişti la viaţa activă de partid, dându-le posibilitatea să simtă întreaga greutate a muncii, se pot creşte cadre demne de a fi promovate, înzestrate cu toate acele calităţi care sunt proprii unui activist de tip leninist-stalinist. Incălcarea principiului muncii colective nu numai că poate să ducă la greşeli serioase, ci devine chiar o frână în creşterea cadrelor.

Pentru educarea justă a cadrelor, este important ca ele să fie puse sub controlul maselor de partid, ca activiştii să fie gata nu numai de a învăţa masele, ci şi de a învăţa dela masse. In această privinţă, munca colectivă are menirea de a juca un rol de seamă. Acolo unde este încălcat principiul muncii colective lipsesc condiţiile necesare pentru critică şi autocritică, se toceşte simţul răspunderii, activiştii se molipsesc de o periculoasă îngâmfare şi înfumurare. Tocmai în asemenea condiţii, unii conducători încep să se poarte în aşa fel, de parcă numai ei ar şti totul, numai ei ar putea spune ceva valabil şi cu sens, iar celorlalţi nu le rămâne altceva de făcut decât să sprijine părerea acestora.

In aceste condiţii se creează terenul favorabil pentru lipsa de principialitate, pentru apucături străine ca servilismul şi linguşirea. Se întâmplă şi cazuri când conducătorul vreunui comitet de partid nu se poartă corect, iar membrii comitetului de partid au faţă de el o atitudine împăciuitoristă şi, pentru a nu-şi strica relaţiile cu conducătorul, admit lipsa de principialitate, nu consideră necesar şi posibil să se opună, sau chiar se supun părerii lui, îi ţin isonul în toate. Rolul conducerii colective constă însă în a se ajuta şi a se critica reciproc. Acolo unde există insuportabila atmosferă de servilism, când discutarea activă şi critică a chestiunilor nu-şi găseşte loc, când nu se fac observaţii critice la adresa tovarăşilor cu munci de conducere — acolo, de regulă, există lipsuri serioase în muncă.

Trebue să ştim să îmbinăm în mod just munca colectivă în discutarea şi rezolvarea problemelor cu răspunderea personală în executare. După cum colegialitatea este necesară pentru discutarea principalelor chestiuni, tot atât de necesară este şi răspunderea unipersonală în executare, pentru ca nimeni să nu poată fugi de răspunderea pentru îndeplinirea cutărei sau cutărei hotăriri.

Hotărîrea care nu stabileşte persoana răspunzătoare sau termenele îndeplinirii ei capătă caracterul unei simple dorinţe, unei simple declaraţii a cărei îndeplinire nici nu poate fi controlată. Despre asemenea hotăriri nu se poate spune numai că sunt nefolositoare, — ele sunt dăunătoare, deoarece dau naştere la lipsă de răspundere, la lipsă de răspundere personală, descompun disciplina.

Metoda conducerii colective este principiul fundamental al conducerii de partid, a cărei încălcare în munca de partid nu poate fi privită altfel decât ca o manifestare a birocratismului, care încătuşează iniţiativa şi activitatea organizaţiilor de partid şi a membrilor de partid. Respectarea cea mai riguroasă a acestui înalt principiu constitue chezăşia conducerii juste, una din cele mai importante condiţii ale unui avânt continuu în munca de partid pentru înaintarea cu succes pe drumul construirii comunismului în ţara noastră.

După ziarul „PRAVDA" Nr. 106 (12674)

O importantă iniţiativă pentru valorificarea şpanului de fontă

CLUJ (dela corespondentul nostru). — In zilele de 17 şi 18 Aprilie s'a desfăşurat la Cluj un schimb de experienţă cu turnătorii stahanovişti şi fruntaşi în producţie din unităţile industriale C.F.R. din întreaga ţară, pentru extinderea metodei de turnare a şpanului de fontă, metodă iniţiată de stahanovistul Bălan Dumitru, dela Atelierele C.F.R. „16 Februarie" din Cluj.

Schimbul de experienţă a fost organizat de Ministerul Căilor Ferate şi de Comitetul Central al Sindicatelor muncitorilor C.F.R-işti.

In cadrul schimbului de experienţă, turnătorul stahanovist Bălan Dumitru a prezentat un referat asupra turnării şpanului de fontă. El a arătat că, ajutat de un colectiv de ingineri şi tehnicieni, condus de inginerul Chişu Alexandru, specialist în turnătorie, şi inspirându-se din literatura tehnică sovietică a reuşit să obţină rezultate deosebite în retopirea şi turnarea şpanului de fontă. Stahanovistul a descris pe larg felul în care a lucrat pentru a obţine aceste rezultate.

Valorificarea şpanului de fontă aduce întreprinderii economii în valoare de peste 60.000 lei anual, iar dacă metoda aceasta de turnare va fi extinsă în toată ţara, ea va aduce economii considerabile, care vor contribui la reducerea preţului de cost al produselor.

După referat participanţii la schimbul de experienţă au asistat la o demonstraţie practică de topire şi turnare a şpanului de fontă, făcută de stahanovistul Bălan cu colectivul său, după care au urmat discuţii.

Electrificarea satului Dărmăneasca

Printre satele care ţin de comuna Dărmăneşti din raionul Moineşti se numără şi satul Dărmăneasca. Izolat de centrul comunei, înconjurat de dealuri şi munţi, la o mare depărtare de oraşul Comăneşti, satul Dărmăneasca a fost uitat ani şi ani dearândul de primarii care s'au perindat pe vremea regimului burghezo-moşieresc. In acele vremuri întunecate locuitorii acestui sat trăiau în cea mai cumplită mizerie.

In anii regimului nostru de democraţie populară viaţa ţăranilor muncitori, a muncitorilor petrolişti şi mineri care locuesc în acest sat s'a schimbat din temelii.

De curând, din iniţiativa organizaţiei de partid, s'a pornit la electrificarea acestui sat. Lucrările de electrificare s'au executat sub îngrijirea Sfatului popular al comunei Dărmăneşti, care a procurat materialele necesare din resurse locale, iar locuitorii au contribuit cu toţii prin muncă voluntară.

S'au evidenţiat cu acest prilej, prin munca sârguincioasă pe care au depus-o, petrolistul Gheorghe Hazaparu, minerii Constantin Munteanu şi C. Stanciu, Gheorghe Tranole, ţăran sărac, şi Maria Ster, care a antrenat la muncă voluntară pentru făcutul gropilor şi pentru alte lucrări numeroase femei muncitoare şi gospodine din sat.

SANDU TRAIAN
corespondent voluntar

Intr'un cămin muncitoresc

Pe locul unui vechi maidan, cu ani în urmă destinat grămezilor de gunoae, se ridică azi una din cele mai frumoase clădiri ale Reşiţei: căminul muncitoresc „23 August".

In clădirea modernă, mare, luminoasă, locuiesc 800 de muncitori. Camerele spaţioase ale căminului sunt frumoase şi dotate cu tot mobilierul necesar. In aceeaşi clădire vor fi amenajate o spălătorie şi o uscătorie mecanică. In cămin funcţionează deasemenea un post sanitar de prim ajutor.

In sala clubului muncitorii se întrunesc veseli în orele de răgaz şi joacă şah, discută probleme de producţie sau despre ultima carte citită. In zilele însorite de vară terasele fiecărui etaj sunt împodobite cu flori. In vara aceasta în faţa căminului se va amenaja un parc.

ANGHEL ELENA
corespondent voluntar

„Cursa Scânteii" — un succes al ciclismului din ţara noastră

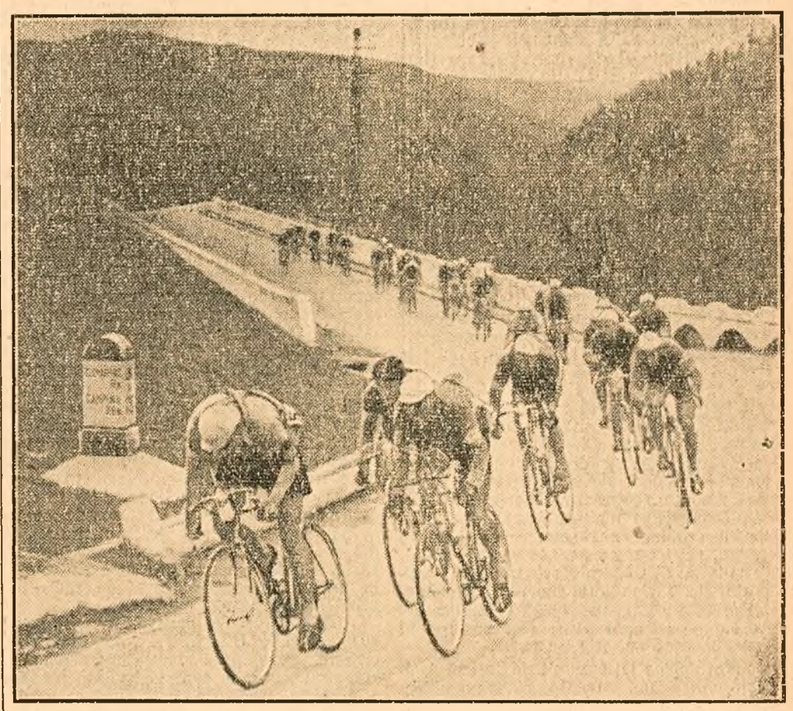

La Posada, grupul fruntaş pedalează cu dârzenie.

A şasea ediţie a „Cursei Scânteii", încheiată Duminică după amiază, a prilejuit o nouă şi puternică manifestare a dragostei oamenilor muncii faţă de partid, faţă de organul C. C. al partidului, — „Scânteia". In toate localităţile pe unde a trecut caravana ciclistă, muncitori şi ţărani muncitori, cu fanfare, steaguri şi flori, copii şi pionieri cu steagurile detaşamentelor lor au întâmpinat pe sportivi adresându-le cuvinte de salut şi urări de succes în întrecere.

Duminică la orele 12,30 participanţii la „Cursa Scânteii" au pornit din Oraşul Stalin să străbată a doua etapă a întrecerii. Dela plecare se imprimă cursei un ritm rapid, susţinut mai ales de componenţii echipei Dinamo. Pe porţiunea de urcuş dela Timiş, Petre Nuţă se distanţează de restul concurenţilor, obţinând curând un avantaj simţitor. Această acţiune pune în mişcare grosul plutonului, care, condus de Constantin Dumitrescu, goneşte cu luţeală mereu crescândă. Pe serpentinele ce urcă spre Predeal, Petre Nuţă este ajuns de un grup numeros. Primul care trece punctul cel mai înalt al urcuşului este tânărul Constantin Dumitrescu. Predealul, Buşteni, Azuga şi Sinaia, împodobite sărbătoreşte, sunt străbătute cu o mare viteză de ciclişti. Localităţile sunt înţesate de oameni ai muncii care aplaudă dârzenia şi ardoarea cu care se întrec concurenţii. La ieşirea din Sinaia, tânărul dinamovist Rudolf Schuster se desprinde de grupul fruntaş împreună cu tovarăşul său de echipă Andrei Folbert şi organizează o curajoasă acţiune ofensivă. Cei doi ciclişti gonesc din ce în ce mai iute. In urma lor, plutonul condus de Constantin Dumitrescu, Ion Ioniţă, Traian Chicomban, Gheorghe Şandru, Constantin Istrate se străduieşte să-i ajungă pe cei doi dinamovişti. Distanţa dintre aceştia şi grupul care îi urmează se măreşte mereu. Eforturile ce le depun tinerii Schuster şi Folbert fac ca la un moment dat ei să-şi creeze un avantaj de peste 3 minute, faţă de restul concurenţilor. Porniţi în urmărirea lor, aceştia străbat o porţiune de circa 70 km. cu o medie orară de 45—50 km.

Aproape de Ploeşti, oboseala eforturilor depuse, dar mai ales vântul ce bate din faţă, sileşte pe cei doi ciclişti îndrăzneţi să slăbească alura, ceeace face ca grupul fruntaş să-i ajungă. Dela intrarea şi până la ieşirea din oraşul petroliştilor, trotuarele sunt tixite de oameni. Răsună până departe urale şi cuvinte de salut adresate participanţilor la „Cursa Scânteii".

Apropiindu-se de Bucureşti, plutonul fruntaş este animat din nou de câteva acţiuni, întreprinse pe rând de Petre Nuţă, Gheorghe Vălcanu, Ion Ioniţă, Dumitru Liritis şi Andrei Folbert.

Megafoanele instalate în Piaţa „Scânteii" — care au transmis o parte a desfăşurării etapei — vestesc zecilor de mii de spectatori că primul grup de concurenţi se apropie de linia de sosire. In aplauzele mulţimii, trec pe rând linia de sosire: Traian Chicomban, Victor Georgescu, Nicolae Maxim, Ion Constantinescu, Dumitru Ţupa, urmaţi de restul de ciclişti din grupul fruntaş. Menţinându-şi avantajul de 3 secunde obţinut în prima etapă, Ion Constantinescu a cucerit primul loc în clasamentul general al „Cursei Scânteii". Pe echipe, locul I a fost cucerit de Dinamo I, urmată de Dinamo II, C.C.A. I, Ştiinţa, C.C.A. II, Progresul I, etc.

Ca şi în ediţiile anterioare ale „Cursei Scânteii", una dintre cele mai pozitive realizări o constitue afirmarea unor elemente tinere, cu multă putere de luptă şi perspectivă de progres. Deşi unii concurenţi au luat parte pentru prima oară la o întrecere atât de grea, ei au fost la înălţimea cicliştilor cu experienţă, înfruntând cu bărbăţie ploaia şi vântul, porţiunile de urcuş şi coborâre în serpentine, iniţiând chiar acţiuni îndrăzneţe de a se distanţa de grosul plutonului. Deasemeni, trebue subliniat faptul că în ciuda condiţiilor atmosferice neprielnice, prima etapă a cursei a fost parcursă în 4 ore, 56 minute, 5 secunde faţă de timpul de 4 ore, 57 minute înregistrat acum un an. In etapa a doua, o parte dintre concurenţi au străbătut distanţa Oraşul Stalin — Bucureşti în 4 ore, 22 minute, 39 secunde, în timp ce acum un an, distanţa aceasta a fost parcursă în 4 ore, 39 minute, 20 secunde.

Aceasta constitue un mare progres tehnic al cicliştilor noştri, ca rezultat al condiţiilor mereu mai bune create de partid şi guvern pentru continua dezvoltare şi afirmare a mişcării sportive din ţara noastră.

Organizarea şi desfăşurarea celei de a şasea ediţii a „Cursei Scânteii" s'au bucurat de un preţios sprijin din partea comitetelor de partid din regiunile Stalin şi Ploeşti, precum şi a sfaturilor populare şi consiliilor sindicale regionale din aceste regiuni. Deasemeni, trebue subliniată buna organizare de către organele în drept, a ordinei şi circulaţiei pe întregul traseu.

In cadrul unei reuniuni tovărăşeşti, Duminică seara a avut loc împărţirea premiilor acordate participanţilor la „Cursa Scânteii" de către ziarul „Scânteia", de ziarul „Scânteia Tineretului" şi de întreprinderile din regiunea Ploeşti.

P. DAVID

„Locuinţele" muncitorilor francezi

...Zorile dimineţii l-au găsit pe Crochet în faţa „locuinţei" sale, un cort destul de spaţios pentru familia lui nu prea numeroasă.

Crochet, soţia sa şi cei doi copii ai lor, Henri (4 ani) şi Alain (2 ani), fuseseră aruncaţi afară din „apartamentul" lor — aşa numesc cei peste 7 milioane de cetăţeni ai Franţei care trăiesc în cocioabe, locuinţele în care stau — de către poliţia prefectului Parisului Baylot, pentrucă nu puteau plăti chiria.

Familia lui Crochet nu este cu toate acestea una din cele mai nefericite familii din Franţa. El are de lucru, este montor-ajustor la uzinele Alsthom din Paris. El dispune de un cort care poate să-l apere pentru moment de ploaie. Ce fac însă milioanele de şomeri care „locuesc" prin ganguri, pe sub poduri, pe trotuare?

In Franţa zeci de mii de familii au fost aruncate în stradă, iar altele sunt ameninţate în permanenţă să fie scoase din „locuinţele" compuse dintr'o cămăruţă mică, unde se înghesue, la un loc cu copiii, şoarecii, unde pătrund în voie frigul şi ploaia.

Dar atentatele proprietarilor de imobile şi ale societăţilor imobiliare ajutate de instrumentul lor de represiune împotriva oamenilor muncii — poliţia — suferă din ce în ce mai multe eşecuri. Locatarii se unesc între ei şi rezistă samavolniciilor poliţieneşti. Astfel, cele 28 de familii care locuesc în imobilul din strada Vieille du Temple nr. 36, au fost înştiinţate într'una din zile să părăsească imobilul. Pretextul invocat: imobilul este deteriorat şi prezintă un pericol pentru ele. Cei 78 locatari au mers atunci să protesteze la prefectură. Alături de ei se află şi un consilier municipal comunist — care a prezentat prefectului cererile juste ale locatarilor şi a protestat energic faţă de asemenea măsuri, cerând efectuarea unei expertize. La faţa locului a fost adus arhitectul Federaţiei Chiriaşilor care a declarat că motivarea este falsă şi că numai tavanele a două camere dela ultimul etaj trebue întărite. Ca atare, imobilul n'a fost părăsit.

Dar într'o dimineaţă pe la orele 7, în faţa imobilului s'au oprit patru automobile ale poliţiei din care au coborît aproape 30 agenţi, o duzină de inspectori şi un comisar, Loudet, care şi-a făcut o scandaloasă specialitate din evacuarea chiriaşilor. In spatele automobilelor poliţiei venea un camion pentru mutat.

Poliţiştii au încercat să pătrundă în imobil, dar chiriaşii le-au ţinut piept şi n'au cedat. Locatarii diferitelor imobile, comercianţii şi gospodinele din cartier au sosit la faţa locului şi au protestat cu dârzenie. Riposta unanimă dată poliţiştilor lui Baylot i-a silit pe aceştia să se retragă, huiduiţi îndelung de cei prezenţi.

Asemenea scene au devenit obişnuite în Franţa, unde criza de locuinţe — urmare a politicii de militarizare a economiei — este folosită de proprietari pentru intensificarea exploatării oamenilor muncii.

Fapte diverse din lumea capitalistă

Tragedia lui Leonard Fletcher

Intr'o bună dimineaţă, medicul Frank Glosser, însoţit de judecătorul de instrucţie Ioseph Ominski au făcut o vizită la „locuinţa" şoferului Leonard Fletcher din Philadelphia (S.U.A.).

Câteva vecine mai guralive şi curioase din fire se uitară întrebător după cei doi vizitatori, fiindcă nu bănuiau ce vânt i-ar fi putut aduce. Doi domni bine îmbrăcaţi să intre în cocioaba infectă a lui Fletcher? — se întrebau ele nedumerite.

Leonard Fletcher era tatăl a şapte copii. Unul dintre ei, micul Harry, în vârstă de abia patru luni, murise în cursul dimineţii. Acesta era motivul care a făcut ca medicul şi judecătorul de instrucţie să vină la domiciliul său pentru a face cercetări!

Vizita s'a terminat cu unele constatări: micuţul Harry murise de foame. Dar aceasta nu era totul. Constatările mergeau mai departe. Un alt copilaş, Albert, în vârstă de un an şi jumătate „era atât de slăbit din cauza subalimentării, încât n'avea putere să deschidă ochii". Ceilalţi copii mai mari erau „plini de râie pe mâini şi pe picioare".

Medicul Glosser n'a putut bineînţeles să ajute pe copiii înfometaţi şi bolnavi, deoarece tatăl lor n'avea cu ce plăti nici tratamentul, nici medicamentele. Dar el şi-a împărtăşit impresiile culese cu ocazia vizitei la „locuinţa" lui Fletcher, corespondentului agenţiei „United Press". „El a văzut copii palizi, murdari — comunică corespondentul — o cameră sărăcăcioasă, cu pereţi de pe care cade tencuiala, zdrenţele care ieşeau din saltelele rupte şi murdare de pe cele trei paturi, în care dorm nouă persoane... Paturile nu aveau aşternut, iar mobilă aproape că nu exista în casă. Pretutindeni domnea murdăria. Intunericul nu putea ascunde această mizerie. In casă se simţea o duhoare de nesuportat".

Presa trusturilor evită cu grijă să pomenească despre aceste realităţi. Această presă urlă sus şi tare că America este ţara în care toţi oamenii sunt liberi, egali şi fericiţi. Dar ce egalitate poate fi între milioanele de oameni ai muncii, al căror venit rămâne cu mult inferior minimului de trai, şi pumnul de trustmeni care trăesc din exploatarea celor mulţi? Cei 3.380 dolari pe care-i câştigă şoferul Leonard Fletcher anual nu-i permit să facă faţă impozitelor, chiriei şi elementarelor cerinţe ale familiei sale. Fericirea pe care i-o rezervă America şoferului Fletcher şi familiei sale reiese cu prisosinţă din constatările oficiale făcute la locuinţa sa. De notat că Fletcher nu e un şomer şi că venitul său este venitul mediu obişnuit a milioane de muncitori americani.

In cartierul Valmelaina din Roma

Mario Macari, zidar, în vârstă de 44 ani, din Roma, era căsătorit şi avea 3 copii: Giacomina de 17 ani, Pasquale de 13 ani şi Emilia de aproape 3 ani. Cu câtva timp în urmă, soţia sa, suferind de o boală gravă şi cu puţine speranţe de a se vindeca, a fost internată într'un spital. Rămas singur cu cei 3 copii şi fără lucru, Mario Macari ducea o viaţă plină de lipsuri şi suferinţe. Zile după zile, unele mai mizerabile decât altele, Mario Macari, căutând zadarnic de lucru, nu reuşea să aducă acasă nici măcar o bucăţică de pâine.

Urmările unei asemenea vieţi călneşti n'au întârziat să se arate: Giacomina, fata cea mare, se îmbolnăvi de tuberculoză. La câtva timp după aceasta căzu bolnav şi Mario Macari. Pe Macari însă nu-l înspăimânta atât boala lui cât soarta copiilor, a căror foame nu mai avea acum deloc cu ce s'o astâmpere.

Această situaţie nenorocită l-a aruncat pe Macari în braţele disperării. Nevăzând nicio ieşire din mizeria cumplită în care se sbătea cu cei trei copii ai săi, pierzând orice speranţă, Macari a încercat de două ori să se sinucidă dar a fost salvat la timp. Acest gând negru nu l-a ieşit însă din minte.

In faptul unela din zile, un sgomot îndesat şi surd ca acela al unei grele căderi a trezit pe vecinii lui Macari. Fugind repede la ferestre, aceştia văzură zăcând în fundul curţii, pe pavaj, corpul sdrobit al lui Mario Macari. Orice ajutor a fost de data aceasta zadarnic; aruncându-se pe fereastră dela etajul patru, Macari murise pe loc.

Acest fapt a impresionat mult populaţia din cartierul Valmelaina. In cartierele muncitoreşti ale Romei se produc adesea asemenea tragice întâmplări provocate de cumplita mizerie care bântuie în rândurile muncitorilor. Zeci de fabrici se închid sau îşi restrâng producţia, lucrările civile stagnează, viaţa se scumpeşte, impozitele cresc, iar guvernul De Gasperi cheltueşte sute de miliarde de lire pentru armată, pentru tunuri...

Ziarele italiene — ca dealtfel şi cele din Franţa, Germania occidentală, S.U.A. şi alte ţări capitaliste — relatează zilnic despre noi şi noi sinucideri la care recurg, împinşi de mizerie, lipsuri şi suferinţe cumplite, zeci de şomeri, pensionari, etc.

Această plagă a societăţii capitaliste dezvăluie încăodată chipul hidos al falsei „democraţii" burgheze şi adevărul asupra „drepturilor" pe care le asigură ea păturilor muncitoare.

Alegerea femeilor pentru Adunările Delegatelor care vor activa pe lângă sfaturile populare

Duminică 19 Aprilie a început în cartierele oraşului Bucureşti alegerea femeilor care vor face parte din Adunările Delegatelor.

Prin Adunările Delegatelor care se organizează la oraşe şi sate, femeile vor avea posibilitatea să participe şi mai activ în munca de construire a socialismului, în acţiunile locale de interes obştesc iniţiate de sfaturile populare. Adunările Delegatelor vor forma un activ larg pe lângă sfaturile populare, fiind conduse nemijlocit de acestea.

In consfătuiri pe grupe de case sau blocuri fiecare grup de 10 femei îşi alege câte o delegată care le va reprezenta în Adunarea Delegatelor.

Delegatele sunt alese în aceste consfătuiri pe un termen de un an şi ele sunt confirmate de către Adunarea Generală a tuturor femeilor din cartierul sau strada respectivă. O Adunare a Delegatelor va cuprinde până la o sută de delegate care reprezintă 1000 femei.

Adunările Delegatelor vor contribui la îndrumarea muncitoarelor ca ele să participe cât mai activ la lupta pentru îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie; Adunările Delegatelor au sarcina de a antrena femeile în comisiile de control obştesc pentru buna deservire şi aprovizionare a oamenilor muncii, în comitetele de părinţi de pe lângă şcoli, în comitetele de sprijin de pe lângă unităţile sanitare şi de copii, în acţiunea de înfrumuseţare a oraşelor, etc.

★

Duminică dimineaţa în cartierul Vatra Luminoasă din Bucureşti... Intr'o curte de pe str. Lt. Ionescu Baican, s'au adunat 10 femei. Una dintre ele a vorbit despre noua formă de organizare a muncii femeilor din ţara noastră, prin care vor putea fi antrenate masse şi mai mari de femei în acţiunile sfaturilor populare. Când s'a trecut la alegerea reprezentantei lor în Adunarea Delegatelor, ochii tuturor s'au îndreptat spre Maria Iliescu. Toate femeile din acest grup de case o cunosc pe vrednica gospodină care nu-şi cruţă forţele când e vorba de o acţiune obştească.

Pe ploi sau pe arşiţă, ea mergea neobosită să viziteze casele neştiutorilor de carte pentru a le arăta foloasele învăţăturii şi a-i determina să frecventeze cursurile de alfabetizare.

Fie că se amenaja un parc sau un scuar, fie că trebuia internat urgent un bolnav la spital, sau că trebuia făcută o anchetă socială în cartier, Maria Iliescu era întotdeauna prezentă. Iată deci grupul celor 10 femei a hotărît în unanimitate ca ea să le reprezinte în Adunarea Delegatelor.

Câteva case mai încolo, alte 10 femei au ales delegată pe gospodina Ecaterina Voiculescu, una din cele mai active femei din comitetul de părinţi de pe lângă Liceul de băeţi nr. 3.

Pe această stradă au mai fost alese ca delegate ale femeilor Victoria Popescu, referent tehnic la o instituţie, Alexandrina Matei şi alte 8 femei.

Delegatele care au fost alese Duminică şi-au luat angajamentul că vor munci cu toată energia pentru a răspunde încrederii acordate, că vor lupta cu înflăcărare pentru antrenarea femeilor la făurirea vieţii noi ce se construeşte azi în patria noastră. „In Adunarea Delegatelor unde voi avea cinstea să vă reprezint — a spus gospodina Ioana Constantin — voi căuta să muncesc cu toate puterile mele pentru a antrena cât mai multe femei la munca de gospodărire a raionului nostru".

Şi pe străzile cartierului Giuleşti au pornit încă de dimineaţă echipele care duc muncă de lămurire despre însemnătatea noii forme de organizare a muncii femeilor.

Pe str. Constantin Grant, tov. Teodora Şuşurincă a vorbit femeilor despre Adunările Delegatelor care vor activa deacum înainte pe lângă sfaturile populare. „Partidul îşi dovedeşte astfel din nou grija pentru ridicarea femeilor, pentru antrenarea lor în toate domeniile vieţii publice" — a spus ea. Femeile au ales ca delegată a lor pe gospodina Maria Polincear.

In cursul zilei de Duminică în numeroase străzi din diferite raioane ale Capitalei au avut loc alegeri de delegate ale femeilor.

In Adunarea Generală a O.N.U.

NEW YORK 20 (Agerpres). — TASS transmite :

Şedinţa plenară din 18 Aprilie a Adunării Generale O.N.U. a început prin examinarea proiectului de rezoluţie care figurează pe ordinea de zi sub denumirea „Despre cercetarea nepărtinitoare a acuzaţiilor de folosire a armei bacteriologice aduse forţelor armate ale Naţiunilor Unite", proiect care fusese aprobat în Comitetul Politic.

După cum s'a mai anunţat, acest proiect de rezoluţie a fost prezentat de către delegaţiile S.U.A. şi altor ţări. El prevede instituirea unei comisii pentru cercetarea acuzaţiilor de folosire a armei bacteriologice în Coreea şi China de către trupele Naţiunilor Unite, deşi aceste acuzaţii fuseseră deja dovedite de organizaţii internaţionale autorizate. Rezoluţia amintită nu cere statelor, inclusiv acelor state care până în prezent nu au ratificat protocolul dela Geneva cu privire la interzicerea folosirii armei bacteriologice, să adere la protocolul dela Geneva şi să-l ratifice. Odată cu proiectul de rezoluţie a fost prezentat devizul de cheltuieli legate de activitatea acestei comisii, întocmit de secretariatul O.N.U. Incălcându-se regulile în vigoare, acest deviz nu fusese examinat de Comitetul O.N.U. pentru problemele financiare şi administrative. Cu toate acestea, în şedinţa plenară a Adunării Generale preşedintele Comitetului Nr. 5 (Comitetul financiar), Romulo, a propus să se aprobe rezoluţia fără ca devizul de cheltuieli să fi fost aprobat în prealabil de Comitetul financiar.

Şeful delegaţiei Uniunii Sovietice, A. I. Vişinschi, a luat cuvântul ridicând obiecţiuni împotriva acestei încălcări a regulilor Adunării.

Delegaţia Uniunii Sovietice, a declarat A. I. Vişinschi, consideră că regulile stabilite trebue respectate şi aplicate întotdeauna şi în mod sistematic în cazurile corespunzătoare. Preşedintele Adunării a avut dreptate declarând că atunci când este vorba de anumite alocaţii este necesar avizul Comitetului Nr. 5. In cazul de faţă, acest aviz lipseşte, ceeace împiedică Adunarea Generală să adopte o hotărâre în această problemă. Delegaţia sovietică consideră însă că chiar dacă Adunarea Generală ar nesocoti această regulă stabilită şi ar lua o hotărâre fără avizul Comitetului Nr. 5, delegaţia sovietică nu va putea adera la o asemenea hotărâre.

Totodată îngăduiţi-mi să explic motivele pentru care delegaţia sovietică nu poate vota pentru rezoluţia prezentată de Comitetul Politic. Delegaţia Uniunii Sovietice a votat împotriva rezoluţiei prezentate. Ea a considerat şi consideră inutilă constituirea oricărei comisii pentru cercetarea susamintitelor acuzaţii, întrucât cercetarea a fost deja efectuată de către comisii internaţionale absolut obiective şi autorizate.

In ceeace priveşte examinarea acestei probleme în Comitetul Politic, delegaţia Uniunii Sovietice a semnalat că este absolut anormal şi inadmisibil ca ea să fie examinată fără participarea reprezentanţilor Republicii Populare Democrate Coreene şi ai Republicii Populare Chineze, direct interesate în această problemă.

Este dela sine înţeles că discutarea acestei probleme fără participarea reprezentanţilor Republicii Populare Democrate Coreene şi ai Republicii Populare Chineze este cu totul nejustă. Fără participarea lor, discuţiile n'ar duce la rezultatele necesare.

Intr'adevăr, dacă la discuţii participă una din părţile interesate, echitatea şi normele îndeobşte recunoscute ale dreptului internaţional şi principiile Chartei Naţiunilor Unite cer să fie de faţă şi cealaltă parte interesată. O examinare nepărtinitoare a acestei probleme nu este cu putinţă atât timp cât la discuţii participă numai una din părţile interesate, iar cealaltă lipseşte. Iată motivele pentru care delegaţia Uniunii Sovietice nu a putut fi de acord cu examinarea acestei probleme în condiţii atât de anormale şi ilegale. Ea se situează şi în prezent pe această poziţie, considerând inoportună şi nejustă instituirea unei noi comisii pentru cercetarea faptelor care au fost deja stabilite cu exactitate şi în modul cel mai obiectiv de către comisii internaţionale autorizate.

Având în vedere motivele expuse mai sus, delegaţia U.R.S.S. a votat împotriva prezentei rezoluţii şi va vota împotriva acestei rezoluţii şi în această şedinţă plenară a Adunării Generale. Este firesc ca delegaţia sovietică să nu poată fi de acord cu propunerea de a se lua hotăriri privind finanţarea activităţii acestei comisii şi să obiecteze împotriva instituirii unei asemenea comisii. Pentru a nu mai reveni asupra acestei chestiuni atunci când voi lua cuvântul pentru a motiva votul, aş dori deasemenea să spun câteva cuvinte despre faptul că în această rezoluţie este cu totul ocolită o chestiune importantă şi anume că statele care până în prezent nu au aderat la protocolul dela Geneva sau nu l-au ratificat să fie invitate să adere la acest protocol sau să-l ratifice. Aceasta este o problemă importantă care, după părerea noastră, trebue rezolvată fără întârziere.

Date fiind obiecţiunile delegaţiei sovietice, examinarea proiectului de rezoluţie a fost amânată.

După aceasta a fost adoptat în unanimitate proiectul de rezoluţie în problema coreeană, adoptat de Comitetul Politic.

Expunând motivele votului, reprezentantul Poloniei, Skrzeszewski, a declarat că în Comitetul Politic delegaţia sa nu a stăruit pentru votarea proiectului de rezoluţie polonez cu privire la chestiunea coreeană având în vedere tratativele pentru schimbul de prizonieri de război bolnavi şi răniţi, începute din iniţiativa guvernelor Republicii Populare Chineze şi Republicii Populare Democrate Coreene şi care se desfăşoară cu succes. El a declarat deasemenea că delegaţia Poloniei a considerat necesar să amâne şi examinarea celorlalte propuneri poloneze pentru ca ele să fie discutate în mod amănunţit la momentul potrivit. In încheiere, reprezentantul Poloniei a declarat că delegaţia sa sprijină proiectul de rezoluţie al Braziliei în speranţa că el poate servi drept bază pentru reglementarea întregii probleme coreene.

După ce au mulţumit delegaţiei Poloniei pentru colaborarea ei, reprezentanţii Braziliei, statului Peru şi Indiei şi-au exprimat speranţa că proiectul de rezoluţie în problema coreeană, adoptat în unanimitate, va constitui un pas important în reglementarea întregii probleme coreene şi va înlesni înlăturarea obstacolelor ce stau în calea realizării unei colaborări internaţionale eficace între toate ţările lumii.

Reprezentantul Cehoslovaciei, V. David, a declarat că delegaţia sa a votat în favoarea proiectului de rezoluţie brazilian în speranţa că în cel mai scurt timp se va pune capăt vărsării de sânge în Coreea şi că întreaga problemă coreeană va fi soluţionată în mod echitabil.

Exprimându-şi satisfacţia pentru aprobarea în unanimitate a proiectului de rezoluţie, reprezentantul S.U.A., Gross, a declarat că delegaţia sa aşteaptă încheierea cu succes a tratativelor atât în problema schimbului de prizonieri de război bolnavi şi răniţi, cât şi în alte probleme legate de stabilirea păcii în Coreea, atât de mult dorite de popoarele din întreaga lume.

Motivându-şi votul, şeful delegaţiei sovietice, A. I. Vişinschi, a declarat :

Chiar în această şedinţă şeful delegaţiei R. P. Polone a comunicat că delegaţia sa nu a insistat asupra votării propunerilor ei în problema coreeană sau în alte probleme din proiectul de rezoluţie prezentat spre examinare Comitetului Politic de către delegaţia poloneză. Delegaţia Uniunii Sovietice este întru totul de acord cu hotărârea pe care a luat-o delegaţia polonă, după cum este de acord şi cu motivele de care s'a călăuzit Republica Populară Polonă. Deaceea, delegaţia Uniunii Sovietice a votat în Comitetul Politic pentru proiectul de rezoluţie al Braziliei şi va vota pentru această rezoluţie şi în plenara Adunării Generale.

Inchizând şedinţa, preşedintele Adunării Generale, Pearson, a declarat că va trimite imediat părţilor interesate rezoluţia adoptată în unanimitate de Adunarea Generală cu speranţe şi urări pentru încheierea cât mai grabnică şi cu succes a tratativelor.

Apelul Uniunii patriotice din Birmania adresat popoarelor lumii

ŞANHAI 19 (Agerpres). — TASS

După cum se anunţă din Rangoon, ziarul „Birman" a publicat recent un apel al Uniunii patriotice din Birmania adresat popoarelor lumii în legătură cu agresiunea gomindanistă în Birmania (Uniunea patriotică este formată din partidele progresiste de opoziţie din Birmania : partidul muncitoresc-ţărănesc „Dobama", partidul unităţii poporului).

„Trupele gomindaniste, se spune în apel, au apărut pentru prima oară pe teritoriul Birmaniei la sfârşitul anului 1949, încălcând astfel drepturile suverane ale popoarelor acestei ţări. Spre sfârşitul anului 1950, ele au ocupat regiunile de frontieră la Est de Keng-Tung, consolidându-şi acolo poziţiile. In 1951 ele au înfiinţat un cartier general la Mong-Sat şi au ocupat întregul teritoriu birman dela Est de fluviul Saluen cu excepţia oraşelor mari. Spre sfârşitul anului 1952, regiunea, care la Nord se mărgineşte cu districtele Mitkyna şi Bayo, la Sud cu Tavoi şi la Vest cu fluviul Saluen, a fost şi ea ocupată de gomindanişti cu excepţia oraşelor mari".

In apel se arată că gomindaniştii ocupând teritorii din Birmania au fixat impozite şi taxe vamale, au numit funcţionarii lor administrativi, au pus mâna pe bogăţiile minerale ale ţării, au creat baze militare şi aerodromuri, au jefuit populaţia din regiunile ocupate, silind-o cu forţa să intre în detaşamentele de muncă şi unităţile militare, au batjocorit femeile.

S'a stabilit, se spune în continuare în apel, că la acţiunile agresive ale trupelor gomindaniste participă ofiţeri americani şi că trupele gomindaniste sunt echipate cu armament american de ultimul tip. S'a stabilit deasemenea că comandantul trupelor gomindaniste, generalul Li Mi, a plecat de câteva ori dela cartierul general dela Mong-Sat, situat pe teritoriul birman, pentru a se duce în Taiwan.

Aceste fapte, se subliniază în apel, dovedesc că trupele gomindaniste au pătruns în Birmania cu scopuri agresive şi au ocupat teritoriul birman potrivit unor planuri anterioare.

Poporul birman, care luptă împotriva războiului şi este dornic de pace, nu vrea ca Asia sau oricare parte a lumii să fie transformată într'un câmp de luptă. Dimpotrivă, noi vrem ca în Asia şi în toate celelalte părţi ale lumii să fie instaurată pacea. Suntem împotriva oricărei înşelăciuni. Vrem stabilirea păcii şi a înţelegerii reciproce între toate popoarele. Condamnăm toate actele de agresiune. Suntem pentru independenţă naţională şi solidaritate. Nu vrem să vedem pământul nostru transformat într'o bază militară sau într'un câmp de luptă. Vrem să trăim în pace şi să ne consacrăm construcţiei paşnice de care avem atâta nevoie.

In momentul de faţă, armata Birmaniei, forţele armate populare şi victimile jafurilor şi atrocităţilor săvârşite de gomindanişti duc un război necruţător şi hotărît împotriva agresorilor gomindanişti. Poporul Birmaniei, care în faţa duşmanului comun şi-a strâns întotdeauna rândurile, organizează un front naţional pentru a alunga definitiv pe agresorii gomindanişti din Birmania.

Apelul cheamă toate popoarele lumii, toate guvernele, toate organizaţiile din toate ţările să condamne : A). trupele gomindaniste pentru actele lor de agresiune săvârşite în Birmania ; B). guvernele care poartă răspunderea pentru această situaţie; C). guvernele care dau ajutor trupelor gomindaniste încurajându-le în planurile lor agresive. Apelul cheamă deasemenea toate popoarele lumii să sprijine poporul birman în lupta lui hotărîtă pentru respingerea agresorilor gomindanişti.

Solicităm toate popoarele lumii, se spune în încheierea apelului, să ceară guvernelor lor şi reprezentanţilor din Organizaţia Naţiunilor Unite să sprijine Birmania atunci când chestiunea agresiunii gomindaniste va fi discutată în cadrul O.N.U.

800 de ani dela proclamarea Pekinului capitală a statului chinez

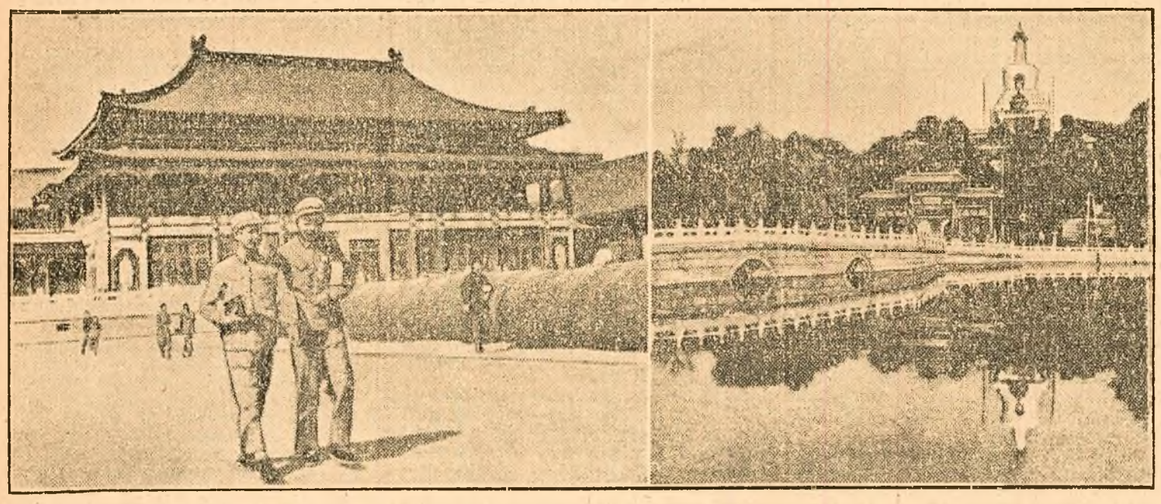

Se împlinesc 800 de ani dela data când oraşul Pekin a devenit capitala statului chinez.

După eliberarea ţării, în cei aproape patru ani care au trecut dela proclamarea Republicii Populare Chineze, Pekinul cunoaşte o adevărată renaştere. An de an se înmulţesc construcţiile şi măsurile edilitare pentru transformarea şi dezvoltarea capitalei R. P. Chineze. In prezent se desfăşoară lucrările pentru îndeplinirea unui vast plan de construcţii pe o perioadă de 15—20 de ani. Prin realizarea acestui plan, oraşul Pekin va deveni un mare centru politic şi cultural, cu o industrie dezvoltată. In acest timp suprafaţa oraşului va creşte de 7 ori, iar populaţia va spori dela 2.500.000 locuitori, cât este în prezent, la aproape 5.000.000 locuitori.

In prima perioadă a refacerii şi reconstrucţiei, au fost dobândite mari succese în domeniul construcţiilor sanitare şi au fost construite numeroase case de locuit pentru oamenii muncii. In afară de construirea de cartiere muncitoreşti s'au înălţat numeroase şcoli, universităţi şi clădiri pentru instituţii publice.

Clişeele de mai sus reprezintă aspecte pitoreşti ale Capitalei R. P. Chineze. In stânga, se vede clădirea universităţii populare, care a fost una din primele mari clădiri executate după eliberarea oraşului ; în dreapta, este înfăţişat podul de marmoră din parcul Peihai, construit în secolul XVII.

Evenimentele din Coreea

PHENIAN 19 (Agerpres). — TASS transmite :

In comunicatul din 19 Aprilie al Inaltului Comandament al Armatei Populare a R.P.D. Coreene se anunţă că în cursul zilei unităţile Armatei Populare Coreene şi ale voluntarilor chinezi au dus lupte de importanţă locală împotriva intervenţioniştilor americano-englezi şi a trupelor lisinmaniste în regiunea Secpoghi şi Pogandon.

La 19 Aprilie, puşcaşii-vânători de avioane au doborît trei avioane ale inamicului.

O nouă represiune sângeroasă împotriva prizonierilor de război de pe insula Ioncihodo

NEW YORK 20 (Agerpres).

Corespondentul din Pusan al agenţiei Associated Press, referindu-se la un comunicat al comandamentului lagărelor de prizonieri de război, a transmis că la 17 Aprilie unităţile de pază au omorît pe insula Ioncihodo patru prizonieri de război şi au rănit alţi 45 de prizonieri.

Tratativele de armistiţiu dela Panmunjon

KAISUNG 19 (Agerpres). — China Nouă transmite următorul comunicat publicat la 18 Aprilie de delegaţia coreeano-chineză la tratativele de armistiţiu :

La 18 Aprilie, ofiţerii de stat major ai grupurilor de legătură ale celor două părţi au continuat să examineze unele chestiuni concrete privind amănuntele administrative în legătură cu repatrierea prizonierilor de război bolnavi şi răniţi, care va începe la 20 Aprilie.

★

KAISUNG 20 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 19 Aprilie, delegaţia coreeano-chineză la tratativele de armistiţiu a dat publicităţii următorul comunicat :

Ofiţerii de stat major ai grupurilor de legătură ale celor două părţi au ajuns la un acord deplin asupra tuturor amănuntelor administrative referitoare la repatrierea prizonierilor de război bolnavi şi răniţi .

Cele două părţi s'au înţeles ca, în caz că în cursul schimbului de prizonieri de război bolnavi şi răniţi se vor ivi noi probleme în legătură cu amănuntele administrative ele să fie rezolvate prin consultări între ofiţerii de control ai celor două părţi, care răspund de operaţiunile de schimb.

Declaraţia generalului Li San Ciu

KAISUNG 20 (Agerpres).

Agenţia China Nouă transmite textul declaraţiei făcute de generalul Li San Ciu la şedinţa din 19 Aprilie a grupurilor de legătură. In declaraţie se spune :

Sunt împuternicit de şeful delegaţiei coreeano-chineze să fac următoarea declaraţie înainte ca grupurile de legătură să fi trecut la examinarea problemei privitoare la data reluării şedinţelor plenare ale delegaţiilor la tratativele de armistiţiu în Coreea.

Noi am studiat scrisoarea din 16 Aprilie a şefului delegaţiei părţii dvs. şi considerăm necesar să subliniem că aşa cum a declarat şeful delegaţiei noastre în scrisoarea sa din 9 Aprilie, adresată şefului delegaţiei dvs., noua propunere a părţii noastre referitoare la reglementarea întregii probleme a prizonierilor de război este cât se poate de constructivă. Pentru a înlătura divergenţele între cele două părţi în problema repatrierii prizonierilor de război şi pentru a grăbi încheierea armistiţiului în Coreea, atât de mult dorit de întreaga lume, partea noastră a făcut o evidentă concesie atât în problema etapelor cât şi în problema datei şi procedurii de repatriere a prizonierilor de război. Partea noastră propune ca repatrierea prizonierilor de război să fie efectuată în două etape şi anume — cele două părţi care participă la tratativele de armistiţiu trebue să înceapă, imediat după încetarea operaţiunilor militare, repatrierea tuturor prizonierilor de război pe care îi deţin şi care stăruie să fie repatriaţi şi să predea pe ceilalţi prizonieri de război unui stat neutru pentru a asigura soluţionarea justă a problemei repatrierii lor. Intreaga lume a recunoscut însemnătatea excepţională a acestei propuneri. In ceeace priveşte măsurile concrete pentru realizarea acestei propuneri, ele pot fi hotărîte prin consultări în cadrul tratativelor dintre delegaţiile celor două părţi ; tocmai în acest mod cele două părţi au căzut de acord asupra unei serii de alte probleme importante referitoare la armistiţiul în Coreea. Fără îndoială că la tratativele dintre cele două părţi, duse pe bază de egalitate, singura metodă justă de a rezolva problemele este calea consultărilor şi a discutării lor în şedinţe. Armata Populară Coreeană şi voluntarii chinezi consideră că şedinţele care au loc în cadrul tratativelor între delegaţii celor două părţi fiecare parte trebue să prezinte o propunere concretă. Succesul tratativelor depinde de efortul celor două părţi. Sarcina care stă în faţa delegaţiilor celor două părţi în ajunul reluării tratativelor constă nu în a pune la cale întreruperea tratativelor după prima şedinţă, ci în a discuta şi stabili neîntârziat data reluării şedinţei plenare, în a relua tratativele şi a realiza prin eforturi comune armistiţiul în Coreea.

★

Cele două părţi au căzut de acord ca şedinţele plenare ale delegaţiilor la tratativele de armistiţiu în Coreea să fie reluate la 25 Aprilie 1953 în vederea reglementării prin consultări a întregii probleme a prizonierilor de război şi a grăbirii încheierii armistiţiului în Coreea.

Comunicatul Ministerului Afacerilor Interne al R. P. D. Coreene

PHENIAN 20 (Agerpres). — TASS transmite :

Agenţia Centrală Telegrafică Coreeană a transmis un comunicat al ministerului afacerilor interne al Republicii Populare Democrate Coreene, în care se spune :

La 26 Martie Guvernul Sovietic a remis Guvernului Republicii Populare Democrate Coreene cererea Guvernului Francez de a elibera pe cetăţenii francezi internaţi în Coreea de Nord şi de a-i trimite în patrie. Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene a examinat această cerere şi a acceptat să o satisfacă. La 18 Aprilie, 14 cetăţeni francezi internaţi au fost predaţi în oraşul Andun (Republica Populară Chineză) reprezentanţilor sovietici pentru a fi trimişi în patrie.

Rezultatul alegerilor din Japonia

ŞANHAI 20 (Agerpres). — TASS transmite :

La 19 Aprilie au avut loc în Japonia alegerile pentru Camera Inferioară a parlamentului, dizolvată de Ioşida la 14 Martie în urma votului de neîncredere dat cabinetului său.

Au fost publicate rezultatele definitive ale repartizării mandatelor în Cameră. Partidul liberal al lui Ioşida a obţinut 199 de mandate ; partidul liberal al lui Hotoyama — 35 de mandate (în Camera Inferioară precedentă liberalii au avut 245 de mandate); aşazisul partid „progresist" — 76 de mandate faţă de 88 în Camera Inferioară precedentă ; partidul socialist de dreapta — 66 de mandate faţă de 60 : partidul socialist de stânga — 72 de mandate faţă de 56 ; partidul muncitoresc ţărănesc — 5 (în Camera Inferioară precedentă a avut 4 mandate); partidul comunist — 1 mandat (în Camera Inferioară precedentă partidul comunist nu a fost reprezentat) ; partidele intitulate „independente" şi mici — 12 mandate.

In urma alegerilor, partidul liberal al lui Ioşida a pierdut majoritatea absolută pe care o avea în Camera Inferioară înainte de alegeri. Un alt partid conservator, aşazisul partid „progresist" al lui Sighemitu, care în timpul campaniei electorale s'a pronunţat deschis pentru reînarmare, a pierdut 12 mandate.

Partidul comunist şi partidul muncitoresc-ţărănesc, care s'au prezentat în front unit, au obţinut împreună 6 mandate. Partidul socialist de stânga a obţinut cu 16 mandate mai mult decât în parlamentul precedent. După cum se ştie, în cursul campaniei electorale şi în cursul alegerilor, partidul comunist a sprijinit o serie de candidaţi ai partidului socialist de stânga, care au luat atitudine împotriva reînarmării.

Potrivit ştirilor primite din Japonia, alegerile au fost caracterizate prin marea pasivitate a alegătorilor. In oraşe ca Tokio, Osaka, Fukuoka s'au prezentat la urne mult mai puţini alegători decât la alegerile de anul trecut. La Tokio, cu puţin timp înainte de închiderea centrelor de vot, votaseră mai puţin de jumătate din numărul total al alegătorilor.

La 24 Aprilie vor avea loc alegerile pentru Camera consilierilor (Camera Superioară a parlamentului). Vor fi reales 128 de consilieri, adică aproximativ jumătate din numărul membrilor Camerei.

Teroarea judiciară din Grecia

ATENA 19 (Agerpres). — TASS transmite :

Ziarele din Atena relatează că la Tribunalul militar de revizie din Atena a avut loc rejudecarea procesului grupului de deţinuţi politici, condamnaţi la moarte în Octombrie 1949 în „cazul celor 38".

După cum se arată în ziare, martorii acuzării nu au putut cita fapte care să dovedească vina acuzaţilor. Când apărătorii au cerut să se arate fapte concrete care să confirme acuzaţiile, martorii au declarat că ei „nu-şi amintesc" aceste fapte întrucât „de atunci a trecut mult timp".

Acuzatul Iliopulos a declarat în faţa tribunalului : La Asfalia (siguranţa greacă) am fost supus unor torturi înfiorătoare. Torturarea mea se efectua sub conducerea unui necunoscut care se intitula „medic". El a ucis în faţa mea pe acuzatul Frangulis. Nu recunosc acuzaţiile ce mi se aduc. Sunt comunist şi sunt judecat numai pentru faptul că nu renunţ la convingerile mele politice.

Acuzatul Muretidis, respingând acuzaţiile ce i s'au adus şi anume de a fi „atentat" la integritatea şi independenţa ţării, a declarat : Această acuzaţie este lipsită de temei şi constitue o calomnie şi o jignire adusă partidului comunist şi mie personal. Comuniştii sunt foarte principiali în problema independenţei naţionale, în timp ce cei care acuză pe comunişti le lipseşte această calitate.

Comisarul regal care a luat cuvântul la proces a declarat că, întrucât acuzaţii au recunoscut că sunt membri ai partidului comunist, nu mai sunt necesare alte dovezi ale vinovăţiei lor. Comisarul a propus ca pentru cei opt acuzaţi să se menţină sentinţa de condamnare la moarte, iar ceilalţi să fie condamnaţi la închisoare pe diferite termene.

Apărătorii au arătat lipsa oricăror dovezi pentru vina acuzaţilor şi au cerut punerea lor în libertate.

Tribunalul a dat următoarele sentinţe : Muretidis, Iliopulos, Strelakis, Famelis, Zevgos, Barbunakis, închisoare pe viaţă ; Ioanidis, Saradzis, 20 ani închisoare ; Harlampidu şi Miuden, 16 ani închisoare ; Arfanidis, 6 ani închisoare ; Drosopulos a fost achitat.

O strălucită victorie a sportivilor sovietici

NEAPOLE 20 (Agerpres). —

Duminică seara au luat sfârşit la Neapole campionatele mondiale de lupte clasice. Timp de trei zile cei mai valoroşi luptători din 21 de ţări şi-au măsurat forţele pentru cîştigarea celor 8 titluri de campion al lumii.

Această mare competiţie sportivă internaţională s'a încheiat cu un nou şi strălucit succes al luptătorilor sovietici, care au cucerit 5 din cele 8 titluri şi locul întâi pe echipe.

Niciuna dintre echipele celorlalte ţări participante n'a reuşit să se apropie de performanţa echipei U.R.S.S., a cărei forţă şi omogenitate a produs o puternică impresie. Echipa U.R.S.S. a cucerit primul loc totalizând 41 puncte, în timp ce echipa Suediei, clasată pe locul doi, a totalizat doar 24,5 puncte.

Dintre ceilalţi participanţi s'au prezentat bine pregătiţi luptătorii suedezi şi finlandezi. Rezultate bune au obţinut şi luptătorii maghiari care au câştigat două medalii de argint prin Imre Hodos şi Miclos Szilvassy.

Ţara noastră a fost reprezentată la aceste campionate de un lot de 7 luptători. Sportivii români au repurtat victorii importante asupra unor luptători renumiţi din Finlanda, Turcia, Grecia, Saar, Elveţia şi alte ţări.

Marin Beluşica s'a clasat al 4-lea la categoria semimijlocie ; tot la locul 4 s'a clasat Dumitru Pârvulescu, în cadrul categoriei muscă. Dumitru Cuc a ocupat locul 5 în clasamentul categoriei uşoare, iar Ion Popescu locul 6 la categoria pană. La fiecare categorie au participat între 18—21 luptători dintre cei mai buni din lume.

Echipa Republicii Populare Române a ocupat locul 7 în clasamentul general, întrecând echipele unor ţări cu veche tradiţie în sportul luptelor ca Libanul, Danemarca, Germania, Elveţia, Austria, Grecia, şi altele.

—o—

Situaţia din Iran

TEHERAN 19 (Agerpres). — TASS

Ziarele „Nirue Sevvon" şi „Bahtare Emruz" au anunţat la 18 Aprilie că autorităţile locale din Şiraz — guvernatorul, şeful poliţiei şi comandamentul diviziei din Şiraz — au organizat un complot împotriva guvernului central iranian.

După cum scrie ziarul Nirue Sevvon, complotiştii intenţionau deasemenea să asasineze câţiva americani din secţia locală a „Administraţiei pentru aplicarea punctului 4 din programul Truman, pentru a prezenta ulterior acest asasinat drept o acţiune a „elementelor de stânga" în scopul de a crea un pretext pentru intervenţia străină".

La Şiraz au continuat turburările şi ciocnirile şi în dimineaţa zilei de 16 Aprilie. Două persoane au fost ucise şi aproximativ 70 rănite.

Ziarele din Teheran anunţă în numerele lor din 18 Aprilie că în împrejurimile Şirazului au fost aduşi aproximativ 10.000 de cascaţi înarmaţi, „în scopul de a neutraliza acţiunile adversarilor guvernului naţional".

La 17 Aprilie, guvernul Mosaddik a trimis cu avionul din Teheran la Şiraz pe guvernatorul, şeful poliţiei din Şiraz şi comandantul diviziei din Şiraz — noi numiţi.

—o—

Deschiderea sesiunii Comitetului militar al blocului Atlanticului de Nord

PARIS 20 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia France Presse, la 18 Aprilie, la Paris, în palatul Chaillot, s'a deschis sesiunea Comitetului militar al blocului Atlanticului de Nord. Din comitet fac parte şefii statelor majore generale ale celor 14 ţări membre ale Uniunii Atlanticului de Nord.

Sumarul numărului 6 al revistei „Comunist"

MOSCOVA 20 (Agerpres).

Ziarul „Pravda" publică sumarul numărului 6 al revistei „Comunist", revistă teoretică şi politică a C.C. al P.C.U.S.

Articolul de fond este intitulat „Forţa şi invincibilitatea Partidului Comunist constă în legătura de sânge şi indisolubilă cu poporul", iar articolul redacţional — „Legalitatea socialistă de strajă intereselor poporului".

Revista publică articolele : „Creşterea necontenită a bunăstării a poporului sovietic" de I. Ivanov ; „Regimul de economii — metodă socialistă de gospodărire" de M. Sacov ; „Probleme actuale ale ştiinţei istorice sovietice" de A. Pancratova ; „Particularităţile artei şi locul ei în viaţa socială" de A. Egorov ; „Pauperizarea oamenilor muncii în ţările capitaliste" de V. Vladimirov.

La rubrica „Critică şi bibliografie" sunt publicate recenziile : „Ivan Franko — clasic al literaturii ucrainiene" (Opere alese vol. I—V) de I. Carabutenco ; „Pentru întocmirea unui manual pe deplin corespunzător asupra istoriei gândirii sociale în Rusia" (în legătură cu cartea lui V. S. Pocrovschi „Istoria gândirii politice ruse") de Z. Smirnova, A. Saharov, M. Beliavschi ; „O carte despre situaţia ţărănimii franceze" (recenzie asupra cărţii lui Waldeck Rochet „Pentru eliberarea ţărănimii") de V. Zagladin.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE : Opera de Stat : Fidelio ; **Teatrul de Operetă :** Aculina ; **Naţional „I. L. Caragiale"** (Studio) : Martin Rogers descoperă America ; **Naţional „I. L. Caragiale"** (Comedia) : Fericirea furată ; **Municipal :** Pădurea ; **Tineretului :** Sânziana şi Pepelea ; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru) : Jucătorii de cărţi şi Căsătoria ; **Armatei** (Calea 13 Septembrie): Ion Vodă cel Cumplit; **Studioul Actorului de film „C. Nottara"** (în sala Teatrului Consiliului Central al Sindicatelor): Nepoţii Gornistului ; **Teatrul Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti) : Voi trăi mereu (Iulius Fucik) ora 17; **Teatrul Evreesc de Stat :** Bolnavul închipuit ; **Ansamblul de Estradă** (Savoy) : Primul spectacol ; **Ţăndărică :** Casa pisicii.

CINEMATOGRAFE : Patria, Bucureşti, Elena Pavel, Alex. Popov : Concertul maeştrilor artei ucrainiene ; **I. C. Frimu, Flacăra :** Noapte de Mai ; **Timpuri Noi :** Vacuumarea betonului, In noaptea de ajun ; **Republica :** Elixirul dragostei; **Lumina:** Zoia; **Alexandru Sahia, Gh. Doja:** Insula misterelor; **Popular:** Dragoste şi ură; **7 Noembrie, Olga Bancic :** Călătorii veseli, Validub, Prieteni şi tovarăşi; **23 August:** Patriotul (seria I-a); **Miorita:** Ruptura; **Mosilor:** Corina Schmidt; **Libertăţii:** Profesorul de dans; **N. Bălcescu:** Trenul merge spre Răsărit **Volga:** Mizerabilii (seria II-a); **Cultural:** Când trandafirul înfloreşte; **Rahova:** Mizerabilii (seria I-a); **Vasile Roaită:** Tinereţea lui Chopin; **Arta:** Fata cu părul cărunt; **Ilie Pintilie:** Oameni curajoşi; **Unirea:** Submarinul P.K.S; **6 Mai, T. Vladimirescu:** Soră cu Griviţa; Nimeni nu este nimic; **Const. David:** Trei telegrame, **Donca Simo :** Ora 6 după război; **1 Mai:** Marea aventură.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti Piaţa „Scânteii", Tel. 7.60.10 şi 7.60.40

Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. STALIN".